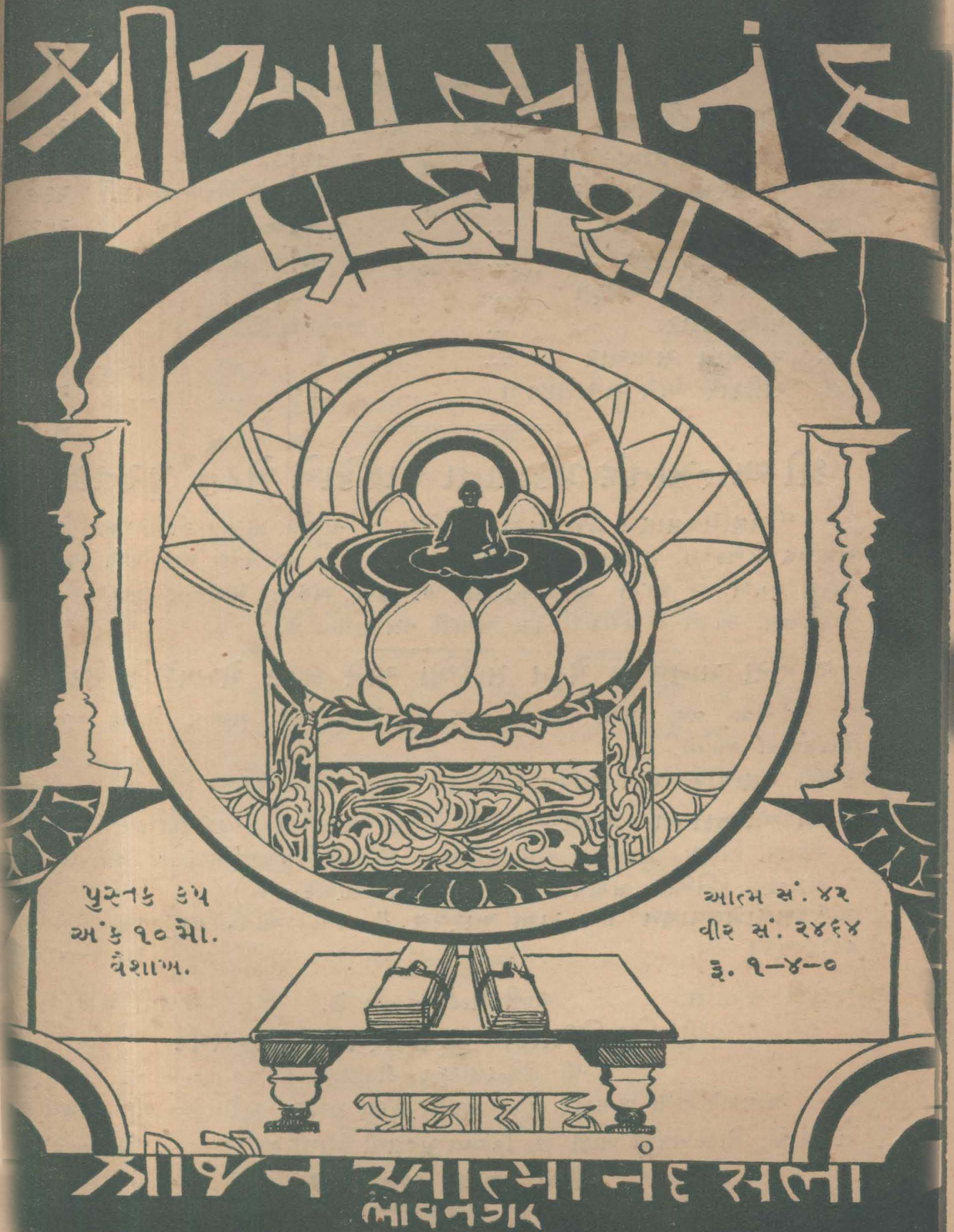

વિષય-પરિચય.

૧. શ્રી મહાવીર પ્રભુ જ્યંતિ પ્રસંગે પ્રાર્થના. (કવિ રેવાશંકર વાલજી.)	૨૩૩
૨. સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી ... (શ્રી ચંપતરાયજી જેની.)	૨૩૬
૩. સંસારમાં સ્વાર્થ સિવાય કોઈ વસ્તુ નથી. (આ. શ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિ)	૨૩૭
૪. ધર્મનું મહાત્મ્ય ... (આત્મવલ્લભ)	૨૪૨
૫. સાંસારિક સુખ ... (છોટમ અ. ત્રિવેદી.)	૨૪૪
૬. પાંચ જ્ઞાનનું સ્વરૂપ ... (ચોક્કસી.)	૨૪૭
૭. પાંચ સકાર. ... (અભ્યાસી બી. એ)	૨૫૧
૮. વર્તમાન સમાચાર ...	૨૫૫
૯. સ્વીકાર અને સમાલોચના ...	૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટનું પુસ્તક.

“ મહામેઘવાહન જૈન રાજ્ય ખારવેલ ” નામનો પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ લેખક રા. સુશીલના હાથે તૈયાર થાય છે, છપાય છે. તૈયાર થયા પછી ચાલતા ધોરણ મુજબ એ વર્ષના લગાજનનું વી. પી. કરી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ભેટ મોકલવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેતા અમારી નમ્ર સૂચના છે.

અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાર્ડ્ઝ મેમ્બરોને ભેટ.

નીચેના ત્રણ ગ્રંથો તૈયાર થાય છે. તૈયાર થયે ચાલતા ધોરણ પ્રમાણે મોકલવામાં આવશે.

૧ શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર (સચિત્ર) છસેંહ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ રૂ. ૩-૦-૦

૨ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ—પૂજ્ય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનાં ભક્તિ-રસભર્યા વિવિધ સ્તવનો (જેમાં મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા ઉત્તમ ભોજકની કૃતિઓનો સમાવેશ છે. વેચાણ માટે સીલકે નથી)

૩ “ મહામેઘવાહન જૈન રાજ્ય ખારવેલ ” પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથના જેવી હકીકતપૂર્વક ગ્રંથ. રૂ. ૧-૦-૦

જલદી મંગાવો.

ઘણી થોડી નકલો છે.

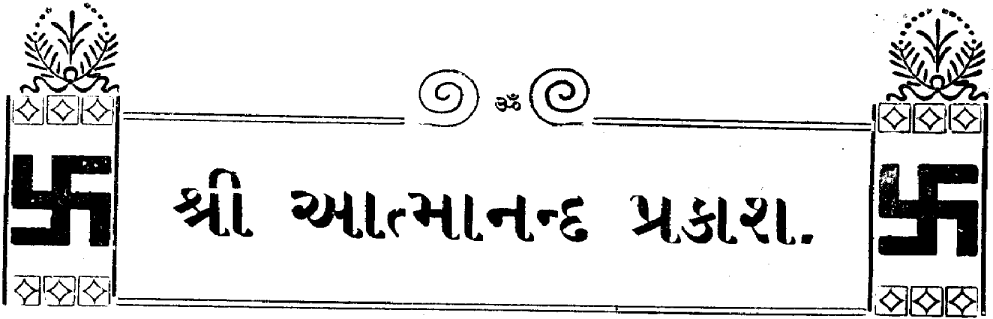
જલદી મંગાવો

શ્રી ત્રિષષ્ટિશ્લાકા પુરૂષચરિત્ર પ્રથમ પર્વ.

(શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાવાળું)

પ્રતાકારે તથા બુકાકારે સુંદર ટાઇપ, ઉંચા કાગળ, સુશોભિત બાઇન્ડીંગથી તૈયાર છે, થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. બુક.

બીજા પર્વથી છપાય છે.

જન્મનિ કર્મકેશૌરનુવદ્ધેઽસ્મિન્સ્તથા પ્રયતિતવ્યમ્ ।

કર્મકેશાભાવો યથા ભવત્યેષ પરમાર્થઃ ॥ ૧ ॥

“ કર્મરૂપ કષ્ટથી વ્યાપ્ત એવા આ જન્મમાં એવો (શુભ)

પ્રયત્ન કરવો કે જેના પરિણામે કર્મરૂપ કષ્ટ (સદંતર)

વિનાશ પામે, -આ (માનવજન્મનું) રહસ્ય છે. ”

શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિવાચક-તત્ત્વાર્થ લાખ્ય.

પુસ્તક ૩૧] વીર સં. ૨૪૬૪. વૈશાખ. આત્મ સં. ૪૨. આ ૦ શ ૦ વર્ષ ૨ જુનું [અંક ૧૦મો.

શ્રી યુગપ્રવર્તક મહાવીરસ્વામીની જયંતિ ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩ના

દિવસે શ્રી આત્માનન્દ સભાએ કરેલી પ્રાર્થના

દોહરા.

અધર્મનો જ્યાં ત્યાં અરે ! વહેતો ભ્રષ્ટ સમીર;

પ્રગટ થયા પૃથ્વી વિષે, ધર્મધુરંધર ધીર. ૧

વ્યાપ્તું વિકૃત રૂપમાં, અધર્મ ગાઢ તિમિર;

સૂર્યરૂપ પ્રગટ્યા પ્રભુ, કર્મયોગી મહાવીર. ૨

સ્વયંજ્યોતિ સવિતા તણી, જયંતિ આ જયકાર;

સમરણ, નમન, વદન કરી, સ્તવીએ જગદુદ્ધાર. ૩

૨૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હરિગીત—

ઔહિક સુખમાં લિપ્ત, આખું જગત જે સમયે હતું,
અધ્યાત્મતત્ત્વતણું અરે, અસ્થિત્વ-દર્શન ના થતું;
વૈભવ-વિલાસો લાલસાનાં પૂર્ણબળ જહેંક્યાં હતાં,
હિંસાતણાં પાપો અરે! પૂરજોશમાં થાતાં હતાં. ૨

ચોતરફ ફેલાઈ હતી, હિંસક ક્રિયાઓ કારમી,
શોષિત લીની ભૂ અરે! કરતાં પશુઓને દમી;
વાતાવરણ વિકૃત હતું, ને રક્ત ધારાઓ વહે!
જોનાર પણ કંપે! તહાં સહેનાર શી રીતે સહે!! ૩

આ “અધઃપતન”ની ઘડી, લખતાં ય કંપારી છૂટે,
અજ્ઞાનની આ ઘોરરાત્રી, સૂર્ય વિના શું મટે?
આવો કટોકટનો સમય અવલોકી શ્રી પ્રભુ અવતર્યા,
ત્રિશલા સુમાતાગર્ભમાં પ્રભુએ પ્રભુત્ત્વો ધર્યાં. ૪

શ્રી “યુગપ્રવર્તક” અવતર્યા, મહાજયોતિ આત્મસ્વરૂપની,
અદ્ભુત કાંતિ પ્રકાશ પામી, આદ્યયોગી રૂપની,
આંદોલનો અમૃતભર્યાં ચોખૂટ ફેલાઈ રહ્યાં,
અવનંદી તે આકાશ સુધી, શુદ્ધિનાં વહનો વહ્યાં. ૫

આ સૃષ્ટિકેરી કદીને નિજ દૃષ્ટિથી નીર્ખી લીધી,
નિજ આત્મબળ વિકસાવવાને આદરી તપની વિધિ;
સિદ્ધિ સકળ કરી પ્રાપ્ત, તે નિજ આત્મશક્તિ વિકાસથી,
મહામંત્ર ફૂંક્યો ને મુંગા પ્રાણી ઉગાર્યાં ત્રાસથી. ૬

એ અજબ આંદોલનતણે ટંકાર જગમાં વાગીયો,
આશ્ચર્યમાં તરખોળ સૌ સંસારીયોને યોગી થઈ;
શ્રી સ્યાદ્વાદતણું ઉંડું મહાતત્ત્વ તે સમજાવીયું-
અજ્ઞાન અંધારું ગયું, ને શુકલપક્ષ જ આવીયું. ૭

જ્યાં ત્યાં સુધર્મતણા પૂરાયા કંકુવણા સાથીયા,
આધીન થઈ સેવક બન્યા, શૂરા-પૂરા-લડ લાથીયા;

મહાવીર સ્તુતિ.

૨૩૫

આખા જગતમાં આણુવર્તી યુગપ્રવર્તક વીરની,
આજે ઉજવીએ આ જયંતિ શ્રી પ્રભુ મહાવીરની. ૮

નિજ આત્મબળની સાધનાર્થે ભવ કર્યા સત્તાવીશે,
કેં કેં નવું ચેતન ભર્યું સધ્ધર્મનું સૌ ભવ વિષે;
માનવહૃદયનો પાલટો કેં મહત્ શક્તિથી કર્યો,
વિકૃત થએલી ભૂમિકેરો પાપમળ આપ મર્યો. ૯

માનવહૃદય વિકસાવીયાં તે પ્રેમબળના સાધને,
નિઃસંગ પણ પરમાર્થ માટે વિચરતાં સંગી બને;
શ્રી ચરમ-તીર્થંકર શ્રમણ મહાવીરસ્વામી આપને
મંગળ સ્તવન કરી વંદીએ ઉરમાંહી જપીએ બપને. ૧૦

વન, ઉપવન ને, ગિરિકંદરા કે શહેરમાં વસતા જનો,
જય ઘોષણા આ ધર્મની સુણીને રૂડા શ્રાવક બનો;
હા ! વિશ્વબન્ધુ, સામ્યતા ને આત્મરૂપની ઐક્યતા,
એ બોધ અમૂલો આપનો, નરજન્મની સાર્યૈક્યતા. ૧૧

શાર્દૂલવિકીરિત વૃત—

પ્રેર્યો શ્રી પ્રભુએ પવિત્રપથમાં મહામંત્ર સ્યાદ્વાદનો
એ સિદ્ધાંતતણું રહસ્ય સમજી સાચા સુધર્મી બનો
જેનું નામ અખંડ-ઉજ્જવળ, અને માંગલ્યકારી સદા
તે શ્રી મહાવીરસ્વામી, સૌ જનતણી ટાળો બધી આપદા.

દોહરો,

વિશ્વવંદ્ય, કર્ણાનિધિ-મહાવીર મંગળનામ—

જયંતિ દીને આ સભા, પ્રેમે કરે પ્રણામ—

ભાવનગર
ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩
શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા

લીંઠ ધર્મપ્રેમી
રેવાશંકર વાલજી કવિ
ધર્મોપદેશક-ભાવનગર.

સ મ્ય ગ્ જ્ઞા ન ની કું ચી.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૩ થી શરૂ]
આત્માના ધર્મવિમુખતાના સંભાવ્ય કારણો અને આત્માનું અધઃપતન.
(જૈન દ્રષ્ટિએ)

આત્મજ્ઞાન એ જ ખરે આત્મ-વિજય છે. આત્મજ્ઞાન આગળ દુનિયાની મોટી મોટી શોધો પણ કંઈ વિસાતમાં નથી. આજની મહાન્ ગણાતી શોધો સર્વ-જ્ઞતા, અતીન્દ્રિય દર્શન આદિ આત્માની અપૂર્વ શક્તિઓની તુલનામાં બાજુ કે કંઈ જ નથી એમ કહી શકાય. આજની શોધોથી જનતાનાં વાસ્તવિક સુખમાં કંઈ વધારો નથી જ થયો. વિપુલ દ્રવ્ય-સામગ્રી, માદક પદાર્થો, ઘોર સંહારકારી વિચ્છેદો વિગેરેથી દુનિયાનું વાસ્તવિક કલ્યાણ કંઈ જ નથી થયું. ઉલટું એ સર્વથી દુનિયાનું સત્યાનાશ વળ્યું છે. જગત અસત્ય અને પાપને પંથે વળ્યું છે. સંસ્કૃતિને નામે જગતમાં લયંકર અસંસ્કારોનો પ્રાદુર્ભાવ થયો છે. વિશ્વનાં મહાન્ સત્યોનું ઉત્થાપન થયું છે. ધર્મસ્થાપકોના પરમ યોધો ધૃષ્ટતાપૂર્વક લંગ થયો છે. એક ગાલ ઉપર તમાચો પડે તો ળીજો ગાલ ધરવાનો ઇસુનો યોધ આજે ભાગ્યે જ કોઈને માન્ય રહેલ છે. ક્રોધ કરનાર ઉપર પ્રેમ દાખવવાનો ભગવાન બુદ્ધનો ઉપદેશ આજે ભાગ્યે જ કોઈને રુચતો હશે. બુદ્ધ, જીસસ ક્રાઈસ્ટ વિગેરે ધર્મ-સંસ્થાપકોના ઉપદેશોનો અમલ થવાને બદલે તેનો ખુલ્લેખુલ્લો લંગ થતો હોય એમ સામાન્ય રીતે પ્રતીત થાય છે. જો જીસસ ક્રાઈસ્ટનો ઉપદેશ આજના ખ્રિસ્તીઓને માન્ય હોય તો નાની પ્રબલ્યોને સ્વાધીન રાખવાનો વિચાર કેટલાંક રાષ્ટ્રોને સ્વપ્ને પણ કેમ ઉઠેલવે ? પાશ્ચાત્યો ધનના ઢગલા શા માટે કરે ?

સત્ય વાત એ છે કે, આધુનિક જનતા અધઃપતનમાં એટલી બધી નિમગ્ન થઈ ગઈ છે કે, સર્વત્ર અહંકાર અને સ્વાર્થવાદનું જ અધિરાજ્ય બામ્નું છે. લોકો પોતાનાં સત્ય સ્વરૂપ(પાપી સ્વરૂપ)ને છૂપાવવાના ઉદ્દેશથી અનેક પ્રકારના ઢાંગ પણ કરે છે. વાણી, કાર્ય આદિ અનેક રીતે કૃત્રિમતા(ઢાંગ)નું જ સેવન કરે છે. ધર્મના મહાન્ આવિષ્કારકોએ સમજાવેલું જીવનનું પરમ રહસ્ય ન સમજાયાથી, દુઃખનો અનુભવ મનુષ્યને પ્રાયઃ થયા જ કરે છે. આવી રીતે જીવન દુઃખમય હોવા છતાં, મનુષ્ય અનેક રીતે પોતાનું દુઃખ ઢાંકવાનો પ્રયત્ન કરે છે. વારંવાર નિર્માલ્ય આવેશોનો ભોગ બન્યાથી, મનુષ્યનાં દુઃખમાં દિનપ્રતિદિન વધારો જ થયા કરે છે. પોતાનાં મહત્ત્વ, સદાચારણુ આદિના સંગંધમાં ખોટા ખ્યાલોથી આત્મવચ્ચના પણ કરે છે.

કોઈ દેશ દુનિયામાં ધનાઢ્યમાં ધનાઢ્ય હોય, તેનાં પ્રાકૃતિક અને અન્ય દ્રવ્યો

સંસારમાં સ્વાર્થ સિવાય પ્રેમ કે સ્નેહ જેવી કોઈ વસ્તુ છે જ નહિ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૩ થી ચાલુ)

શ્રી. વિજયકસ્તુરસૂરિજી મહારાજ

જેવી રીતે મનુષ્યો સ્વાર્થના માટે પરસ્પર ચાહના રાખે છે, તેવી જ રીતે સ્વાર્થના માટે મનુષ્યો પશુ-પક્ષીઓ ઉપર પણ ચાહના રાખતા નજર આવે છે. મનુષ્યો, ગાય-ભેંસ પાળે છે, તેની સેવાચાકરી કરે છે તે કાંઈ નિઃસ્વાર્થપણે કરતા નથી; પશુ દૂધ, દહીં, ઘી આદિ વસ્તુઓની પ્રાપ્તિરૂપ સ્વાર્થના માટે કરે છે. બળદ, ઘોડા, હાથી વિગેરે પાળે છે, તે પશુ ખેતી તથા સ્વારી વિગેરેના કામ માટે પાળે છે. પક્ષીઓમાં પોપટ વિગેરેને પાળે છે, તે પોતાના આનંદને માટે પાળે છે. આ પ્રમાણે વિષયતૃપ્તિરૂપ આનંદ તથા જીવનનિર્વાહના સાધનરૂપ સ્વાર્થ સાધવાને માટે પશુ-પક્ષી ઉપર સ્નેહભાવ રાખી તેની સેવાચાકરી મનુષ્યો કરે છે.

સંસારમાં સ્વાર્થ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાયેલો છે. એક તો પરમાર્થરૂપ સ્વાર્થ, જેને સાચા જ્ઞાનવાળા જ્ઞાનીપુરુષો જ કરી જાણે છે, કે જે સ્વાર્થમાં પરમ શાંતિ રહેલી હોય છે, પરિણામે પરમ આનંદને આપવાવાળો હોય છે. સંસારના કોઈ પણ પ્રાણીને દુઃખ આપ્યા સિવાય સાધી શકાય છે. અનંત જીવન અને અનંત સુખરૂપ આત્માના ગુણોનો વિકાસ કરનાર હોય છે. બીજો સ્વાર્થ જીવનનિર્વાહનો હોય છે. આ સ્વાર્થ ચાહે ત્યાગી હો, ચાહે ભોગી હો સધળાને રાખવો પડે છે. પ્રાણીમાત્ર પોતાને મળેલા જીવનને ટકાવી રાખી તેમાં જીવવાની ઇચ્છાવાળા હોય છે. પરમાર્થરૂપ સ્વાર્થને સાધવા માટે પણ આ સ્વાર્થની જરૂર પડે છે. માટે દુનિયાનાં પ્રાણીમાત્રમાં આ સ્વાર્થ રહેલો હોય છે. ત્રીજો સ્વાર્થ મોજશોખનો છે. આ સ્વાર્થ અનીતિથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરીને શ્રીમંત બનેલાઓમાં વધારે જોવામાં

અત્યંત સુંદર હોય, અતુલ ધન-સંપત્તિને કારણે જીવનના વૈભવ વિલાસોમાં નાગરિકોને કશીયે અપૂર્ણતા ન હોય, પણ તેથી તે દેશનો દરેક નાગરિક વાસ્તવિક રીતે સુખી છે એમ ન જ કહી શકાય. નાસ્તિકતા, પ્રભુથી પરાડમુખતા વિગેરે કારણે મનુષ્યો કુદરતને અનુરૂપ જીવન નથી ગાળતા. જનતાનું વર્તમાન જીવન પ્રાયઃ કુદરતથી અસંગત રીતે ચાલે છે; આથી જનતાનાં દુઃખ, દારિદ્ર આદિમાં ખૂબ વધારો થયેલ છે. નાસ્તિકવાદથી ઇદ્રિય-લાલસા વિગેરેનો જ ખૂબ વિકાસ થતો હોવાથી, આત્માનાં દિવ્ય સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર થઈ શકતો નથી. નાસ્તિકવાદની આ એક અનેરી ન્યૂનતા છે.

(ચાલુ)

આવે છે. શ્રમજીવીઓમાં થોડા પ્રમ.ણમાં હોય છે. ક્ષણિક સુખ તથા ક્ષણિક આનંદ સિવાય આ સ્વાર્થમાં બીજી કંઈ પણ પ્રાપ્તિ હોતી નથી. મનુષ્યો મોજશોખ માટે અનીતિ તથા અધર્મનું આચરણ વધારે કરે છે, જે વી કરી તેઓ વધારે અપરાધી બને છે. મોજશોખરૂપ સ્વાર્થ સાધવાવાળાઓનો અનુરાગ જડ ઉપર વિશેષ હોય છે. ખાવાપીવાના માટે મનગમતી વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરે છે, અનેક પ્રકારના રસનેંદ્રિયના પોષક પદાર્થો વાપરે છે. પોતાની જીલના સ્વાદને ખાતર અનેક જીવોનો વિનાશ કરે છે. મોજશોખના સ્વાર્થીઓનો અનુરાગ ઘરેણાં, સારાં સારાં કપડાં, સારાં મકાનો, બાગબગીચા, મોટર આદિ વસ્તુઓ ઉપર પણ વિશેષ હોય છે. એમને નાટક-સિનેમા આદિ રમતગમતના સાધનો પણ બહુ જ ગમે છે. સુગંધી વસ્તુઓ તેમજ અનેક પ્રકારના વાજત્રોની પણ ચાહના એમને ઘણી જ રહે છે. તાત્પર્ય કે જેટલો જડ સંસાર છે તેને ક્ષણિક આનંદના માટે ચાહનારા મોજ-શોખના સ્વાર્થીઓ હોય છે. ઉપર બતાવેલા ત્રણ પ્રકારના સ્વાર્થોમાંથી પર-માર્થરૂપ સ્વાર્થ, તે નામનો જ સ્વાર્થ છે. તેનાથી આત્માનું અકલ્યાણ થતું નથી; કારણ કે તેમાં આત્માની ઉચ્ચતમ દશા પ્રાપ્ત કરવાના પ્રયોજન સિવાય બીજું કંઈ પણ પ્રયોજન હોતું નથી. તેમનો આત્મશ્રેય માટે કરવામાં આવતો જગતના જીવો ઉપરનો સ્નેહ ઉભયનું હિત કરવાવાળો હોય છે. તેમનો સ્વાર્થ જગતના કોઈ પણ જીવને દુઃખદાયી હોતો નથી, માટે તેને ઉત્તમ ગણ્યો છે. પૂર્વે જેટલા મહા-પુરુષો થઈ ગયા છે તેઓ સાચા સ્વાર્થી બનવાનો ઉપદેશ આપી ગયા છે. સાચા સ્વાર્થ સિવાય જગતનું કલ્યાણ નથી. પણ પહેલાં સાચા સ્વાર્થને સારી રીતે ઓળખવો જોઈએ અને ત્યારપછીથી જ સ્વાર્થી બનીને સ્વશ્રેય સાધવું જોઈએ. સ્વને ન ઓળખવાથી જ જગત છેતરાય છે. અમે સ્વાર્થ સાધ્યો એમ માનીને સંતોષ જાહેર કરે છે, પણ તે મોટી ભૂલ કરે છે, કારણ કે સ્વના જ્ઞાનશૂન્ય આત્માઓ સ્વાર્થ સાધવાને બદલે સ્વાર્થબ્રષ્ઠ થાય છે. સ્વસંબંધીની તેમની અજ્ઞાનતા તેમનો સર્વનાશ કરે છે. બીજા જીવોને દુઃખ આપી, તેમને છેતરી, વિશ્વાસઘાત કરી, તેમને મારી નાખી, તેમનું જીવન અનીતિમય બનાવી કોઈએ પણ આજ સુધીમાં સ્વાર્થ સાધ્યો નથી, માટે સ્વ એટલે પોતાની ઓળખાણ કરવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.

સ્વને ના ઓળખનારાઓ, કેવળ પચીસ-પચાસ કે સાઠ સીત્તેર વર્ષના મળેલા જીવનને જ સ્વ માનનારાઓ મધ્યમ કોટિના સ્વાર્થીઓ ગણાય છે. તેઓ પોતાના જીવનને ટકાવી રાખવાને માટે સંસારને ચડાય છે. જીવનનિર્વાહ અનેક પ્રકારના સાધનોથી થાય છે. કોઈ નોકરી કરીને જીવનનિર્વાહ કરે છે, તો કોઈ અનેક પ્રકારના ધંધા કરીને જીવનનિર્વાહ કરે છે. કોઈ મજૂરી કરીને કરે છે, તો કોઈ લિક્ષા માગીને કરે છે. મતલબ કે, જીવવાને માટે મનુષ્ય અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓ કરે છે. જીવ-

સંસારમાં સ્વાર્થ સિવાય કોઈ વસ્તુ છે જ નહિ.

૨૩૯

વામાં કેટલાકને અનુકૂળતા મળે છે, તો કેટલાકને પ્રતિકૂળતા મળે છે. કેટલાક સુખે નિર્વાહ કરે છે, તો કેટલાક દુઃખે નિર્વાહ કરે છે. કેટલાકનો જીવવાનો હેતુ અકલ્યાણનો હોય છે, તો કેટલાકનો ફક્ત જીવન વ્યતીત કરવાનો હોય છે.

પરિશ્રમ વગર જીવનનિર્વાહ કરવાની આહવાના, દંભ, છળ, વિશ્વાસઘાત વિગેરે અનીતિ કરવાવાળા હોય છે; અને શ્રમજીવી તથા મરી જવું છે એમ સમજનારા, અસત્ય, છળ, પ્રપંચ કે વિશ્વાસઘાતરૂપ અનીતિ કરતા નથી. એક દિવસ મરવું છે, એમ માનનારા સંતોષી હોય છે. ત્યારે મૃત્યુને ભૂડી જનારા અસંતોષી હોય છે. વગર મહેનતે આજીવિકા કરવાની ભાવનાવાળાઓ ચોરી, ભૂગાર આદિ દુર્વ્યસનના સેવનારા હોય છે. તેમના જીવનમાં અનેક પ્રકારની આપત્તિ વિપત્તિ નડ્યા સિવાય રહેતી નથી. શ્રમજીવીઓ ઘણું કરીને સુખે જીવે છે, તેમનું જીવન ઉપદ્રવ વગરનું હોય છે. આનંદથી નિરપરાધીપણે પોતાનું જીવન વ્યતીત કરે છે.

શ્રમથી જીવનનિર્વાહ કરનારાઓ પોતાના જીવનનિર્વાહ માટે બીજાને ત્યાં નોકરી કરે છે. બીજાના ઘરનું કામ ઘણું પ્રેમથી કરે છે. જેને ત્યાં નોકર હોય છે તે ઘરનાં માણસોને પોતે રહાય છે તેમના ઉપર સ્નેહભાવ રાખે છે. તેમનું સઘળું ય કામ પોતાનું સમજીને કરે છે. તેનો તે ઘર પ્રતિ મમત્વભાવ બંધાયેલો છે. તેમના બાળબચ્ચાને રમાડે છે, ખવડાવે છે, નહવડાવે છે અને પ્રેમથી પાળે છે. આ બધું શા માટે? કેવળ આજીવિકાના સ્વાર્થ માટે, જીવનનિર્વાહ માટે. વ્યાપારીઓ પોતાના આહકોને રહાય છે, તેમનો આદરસત્કાર કરે છે. ઘેર આવ્યા હોય તો તેમને સારી સારી રસોઈ કરી જમાડે છે, તેમના ઉપર સ્નેહભાવ રાખે છે, તેમના દુઃખમાં શોક પ્રગટ કરે છે, તેમના સુખથી આનંદ મનાવે છે. આ બધું શા માટે? જીવનનિર્વાહનું સાધન પૈસાની પ્રાપ્તિ માટે. આત્મકલ્યાણ માટે જીવનારાઓ જીવનનિર્વાહ માટે જગતને રહાય છે ખરા; પણ તેઓની આહનાનો હેતુ પરિમિત જીવનદ્વારા અપરિમિત જીવનને મેળવવાનો હોય છે, માટે તેમની આહનાથી અન્યનું અકલ્યાણ થતું નથી. એમની આહના ઘણી જ પવિત્ર હોય છે. એમને શરીર ટકાવવા પૂરતી જ જરૂરિયાત હોવાથી કોઈ વખત પણ દીનતા કરતા નથી. મૃત્યુ સમયે વલોપાત પણ કરતા નથી. ફક્ત એમને જીવનનિર્વાહનો સ્વાર્થ સાચો સ્વાર્થ સાધવા માટે જ હોય છે.

મોજ-શોખ માટેનો સ્વાર્થ ઘણો જ લચકર દુઃખદાયી હોય છે. છળ-પ્રપંચ-અસત્ય તથા અનીતિની આ સ્વાર્થ સાધવામાં ઘણી જ જરૂર પડે છે; તેમજ વિશ્વાસઘાતને તો અગ્રસ્થાન આપવામાં આવે છે. મોજ-શોખનો સ્વાર્થ સાધવાવાળાનો ઉદ્દેશ અધમમાં અધમ કૃત્ય કરીને પૈસો મેળવી આનંદ ભોગવવાનો હોય છે. એમને ધર્મ-અધર્મ બધું ય સરખું હોય છે. એઓ પુન્ય-

પાપને કાંઈ પણ સમજતા નથી. એમના મોજ-શોખમાં કોઈ પણ વસ્તુ વિધન કરતા હોય તો તેનો નાશ કરવામાં જરાય સંકોચાતા નથી. માતા, પિતા, પુત્ર, ભગિની જેવાં નિકટ સગાં-સ્નેહી જે મોજ-શોખમાં આડાં આવતાં હોય તો તેમનો પણ ઘાત કરતાં તેમને જરાય દયા આવતી નથી, તો પછી બીજાના માટે તો કહેવું જ શું? મોજ-શોખના સ્વાર્થીયોના હૃદયમાંથી દયા, દાક્ષિણ્યતા અને લજ્જા આદિ સદ્-ગુણો પલાયન થઈ ગયેલા હોય છે. બીજાના પ્રતિ દેખાડવામાં આવતા એમના ભાવોમાં કૃત્રિમતા ઠાંસીઠાંસીને ભરેલી હોય છે. એમના અંદર વિષયલોભુપતા પુષ્કળ હોય છે. જીવનનિર્વાહના સ્વાર્થીયો ઉપકારીનો ઉપકાર ભૂલતા નથી; પણ મોજ-શોખના સ્વાર્થીયો તો ઘણા જ ગરજ હોવાથી ગરજ સર્યા પછી ધક્કો મારે છે. જ્યાં સુધી પોતાની કુદ્ર તૃષ્ણા શાંત કરવામાં વસ્તુ મદદ કરતી હોય ત્યાં સુધી જ તેને રહાય છે, તેના સંભાળ રાખે છે. જ્યાં તે વસ્તુ મદદ કરવામાં અસમર્થ થઈ કે પછી તેની સામને પણ જોતા નથી, માટે જ મોજ-શોખના સ્વાર્થીયો કનિષ્ઠમાં કનિષ્ઠ છે, અને તે અધમકોટીમાં ગણાય છે.

ઉપર કહ્યા પ્રમાણે વિચાર કરતાં સંસારમાં જીવોની સ્વાર્થ માટે જ પ્રવૃત્તિ જણાય છે. તમે પોતાના ઘરેણાં તથા કપડાંને જાળવો છો, તેનું રક્ષણ કરો છો. તે શા માટે? સ્વાર્થ માટે જ કરો છો. તમે એમ માને છો હોય છે કે ઘરેણાં શરીરની શોભા વધારે છે, કપડાં શોભા વધારે છે તથા શરીરનું રક્ષણ કરે છે. મકાનમાં રહેવાથી આપણો બચાવ થાય છે, એમ ધારીને મકાનને જાળવો છો. ઘરેણાં, કપડાં તથા મકાન આદિ વસ્તુઓ ઉપર મમત્વભાવ રાખો છો. તેનું કોઈ નુકશાન કરતું હોય તો તેના ઉપર તમે ક્રુદ્ધ થાઓ છો. આ બધું શા માટે? સ્વાર્થ માટે. સ્વાર્થ હોવાથી જ એ વસ્તુઓ ઉપર મમત્વ રાખો છો.

સંસારમાં સ્વાર્થને છોડીને પ્રેમ કે સ્નેહ જેવી કોઈ વાસ્તવિક વસ્તુ હોય, અને તે નિઃસ્વાર્થપણે થતી હોય તો સંસારના સઘળા ય જડ તથા ચૈતન્ય પદાર્થો ઉપર થવો જોઈએ, પરંતુ એમ તો કોઈપણ સ્થળે જોવાતું નથી. જીવોને જે વસ્તુ અનુકૂળ હોય છે, અને જેનાથી પોતાનો સ્વાર્થ સધાતો હોય છે, તેને જીવો રહાય છે, તેના ઉપર રાગ-સ્નેહ રાખે છે. અને જે વસ્તુ પ્રતિકૂળ હોય, જેનાથી પોતાનો સ્વાર્થ બગડતો હોય, તેને રહાતા નથી તેના ઉપર દ્રેષ રાખે છે; તથા જેનાથી સ્વાર્થ સધાતો ન હોય, તેમ બગડતોય ન હોય તેના પ્રત્યે ઉદ્દાસીન ભાવે રહે છે. અર્થાત્ તેના ઉપર રાગ નથી હોતો, તેમ દ્રેષ પણ નથી હોતો. આ પ્રમાણે રાગભાવ, દ્રેષભાવ અને મધ્યસ્થભાવ ત્રણ પ્રકારના ભાવો સંસારમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આ ત્રણે ભાવો કાંઈ આત્માના ધર્મ નથી પણ તે મોહ કર્મજન્ય ઉપાધીસ્વરૂપ છે. મોહ નાશ પામવાથી ત્રણે ભાવો નાશ પામી જાય છે. વિશુદ્ધ આત્મામાં આ ત્રણમાંનો એકે ભાવ હોતો નથી.

સંસારમાં સ્વાર્થ સિવાય કોઈ વસ્તુ છે જ નહિં.

૨૪૧

જ્યાં સુધી મોહકર્મજન્ય ઉપાધિ હોય છે ત્યાં સુધી સ્વાર્થ હોય છે, અને જ્યાં સુધી સ્વાર્થ હોય છે ત્યાં સુધી જ સ્નેહભાવ હોય છે. પરમાર્થરૂપ સ્વાર્થ સંપૂર્ણ કર્મક્ષય થતાં સુધી રહે છે, ત્યારે મિથ્યા-સ્વાર્થ, જ્યાં સુધી મોહકર્મ હોય છે ત્યાં સુધી જ રહે છે. મોહ-કર્મના પ્રભાવથી જીવો અજ્ઞાનતાને લઈને અનુકૂળ-પ્રતિકૂળની ભાવનાઓવાળા હોય છે. અને અનુકૂળને પ્રતિકૂળ સમજે છે, ને પ્રતિકૂળને અનુકૂળ સમજે છે જેથી તેમને રાગ-દ્વેષના આધીન થવું પડે છે. સાચી અનુકૂળતા તથા સાચી પ્રતિકૂળતા સમજ્યા પછી રાગ-દ્વેષ ઓછો થતો જાય છે, અને સ્વાર્થ પરમાર્થના રૂપમાં બદલાઈ જાય છે. સર્વથા રાગદ્વેષ નાશ પામી ગયા પછી પરમાર્થ સિદ્ધ થઈ જાય છે, ને પરમાર્થ સિદ્ધ થયા પછી જીવ પોતે કૃતકૃત્ય થઈ જાય છે.

જ્યાં સુધી જીવને સાચી અનુકૂળતા સમજાતી નથી, ત્યાં સુધી ક્ષણિક સુખ તથા ક્ષણિક આનંદ આપનાર વસ્તુઓને જ અનુકૂળ માને છે. જેમકે-જે માણસથી પોતાને ક્ષણિક સુખની સાધક ધન, ખાન, પાન, વસ્ત્ર, ઘરેણું, મકાન આદિ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થતી હોય, અથવા પોતાની વિષયતૃપ્તિમાં ઉપયોગી થઈ પડતું હોય તેવું માણસ પોતાને અનુકૂળ લાગવાથી તેના ઉપર સ્નેહ રાખે છે. જેનાથી પોતાને કાંઈ પણ ક્ષણિક આનંદની કે સુખની સામગ્રી ન મળતી હોય, ઉલટું તે મનુષ્ય પોતાના ક્ષણિક આનંદમાં વિદ્વંસ કરતા હોય તો તે માણસ તેને પ્રતિકૂળ લાગે છે. તેવી જ રીતે જે જડ વસ્તુ ક્ષણિક આનંદ આપનારી હોઈ તેને અનુકૂળ ગણીને તેના ઉપર રાગ રાખે છે.

આવા પ્રકારની અનુકૂળતા તથા પ્રતિકૂળતા રાગ-દ્વેષની ઉત્પાદક હોય છે, અને તે આત્માનું અશ્રેય કરનારી હોય છે. આવી અનુકૂળતાને લઈને થયેલો રાગ-સ્નેહ તે સ્વાર્થથી જ થયેલો હોય છે, માટે જ સ્નેહ એટલે-સ્વાર્થ, સ્વાર્થ ન હોય તો સ્નેહ જેવી કોઈ વસ્તુ જ નથી. અને એટલા માટે જ આવા સ્નેહમાં પરિવર્તન થયા કરે છે. સ્નેહ અસ્નેહ થઈ જાય છે અને અસ્નેહ, સ્નેહ થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી જેનાથી સ્વાર્થ સધાતો હોય ત્યાં સુધી સ્નેહ હોય છે. ને સ્વાર્થ પૂરો થયો એટલે અસ્નેહ થઈ જાય છે. વળી પાછો સ્વાર્થ ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે જે વસ્તુ ઉપર અસ્નેહ હતો તે જ વસ્તુ ઉપર પાછો સ્નેહ થાય છે. સંસારમાં જ્યાં જીવો ત્યાં સ્વાર્થ જ સ્વાર્થ છે. નિઃસ્વાર્થ પણ એક પ્રકારનો સ્વાર્થ જ છે. પણ તેને સ્વાર્થમાં ગણ્યો નથી. સંસાર સ્વાર્થી છે, એવું કથન મહાપુરુષોનું છે તે સર્વથા સત્ય છે. તેઓએ જડાસકત સંસારના અંગે જ આવા પ્રકારના ઉદ્ગારો કાઢ્યા છે. નહિ તો સંસારમાં આત્માસક્ત પરમાર્થસાધક ઉત્તમ પુરુષો પણ હોય છે, પણ તે ઘણા જ થોડા હોવાથી તે તરફ ધ્યાન આપ્યું નથી.

ધર્મનું માહાત્મ્ય.

જિનેશ્વર પ્રભુના જન્મસમયે જે કલ્યાણ થાય છે, તેમનો જે અપૂર્વ જન્મોત્સવ થાય છે, ઇંદ્રો તેમની પાસે જે રત્નની વૃષ્ટિ કરે છે, અપૂર્વ રૂપ, સુંદર રાજ્યની શોભા, દેવાતું વરસીદાન, કેવળજ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મી અને ઉત્તમ અતિશયોની પ્રાપ્તિ થાય છે તે ધર્મનું માહાત્મ્ય છે.

નિરાધાર સ્થિતિએ પહોંચી ગયેલા કુમારપાળ રાજાને અઠાર દેશોની પ્રાપ્તિ, શ્રીપાળ મહારાજને કુષ્ઠની શાંતિ, વિક્રમ રાજાને અગ્નિવેતાળ દેવનું વશ થવું, ભરત મહારાજને અસાધારણ ચક્રીપણું, બાહુબલીને અતુલ બળ

સંસારમાં મોટો ભાગ જડાસક્ત છે, અને તે પુદ્ગલાનંદિ હોવાથી પોદ્ગલિક સુખને માટે અનેક પ્રકારના ઉપાયો કરે છે. અને તે ઉપાયોમાં સફળતા મેળવવાને માટે પ્રેમ-સ્નેહ જે રાગનાં અંગ છે, તેનો ઉપયોગ કરે છે.

પ્રેમ તથા સ્નેહ શું વસ્તુ છે? આત્માનો ધર્મ તો નથી જ. ત્યારે શું જડનો ધર્મ છે? જડનો ધર્મ પણ સંભવી શકતો નથી; કારણ કે માટી-પથરા આદિ-જડ વસ્તુઓમાં કયાંય પણ જણાતો નથી. ત્યારે પ્રેમ શું છે? આત્માની સાથે જડ વસ્તુનો સંયોગ થવાથી આત્મામાં ઉદ્ભવેલી એક પ્રકારની વિકૃતિ છે. તે જડ વસ્તુનો વિયોગ થતાં નાશ પામી જાય છે. એટલે સ્નેહ કોઈ તાત્કલિક વસ્તુ નથી, પણ એક પ્રકારની બનાવટ છે. અને જે બનાવટ હોય તે વસ્તુ સાચી હોઈ શકે નહીં. તો જેઓ આવી બનાવટી-ખોટી સ્નેહ જેવી વસ્તુ માટે પોતાના આત્માનું અહિત કરે છે, શ્રેય કરતા નથી તેઓ મોટી ભૂલ કરે છે. અમુક મારો સ્નેહી છે, અમુક મારો પ્રેમી છે આવી આવી ભાવનાઓથી મોહને ઉત્તેજિત કરી મમત્વભાવ વધારે છે અને પોતાનું જીવિષ્ય બગાડે છે, તે મનુષ્યો બુદ્ધિ વગરના જ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે બુદ્ધિની વિકળતાને લઈને ઘણી જ મહેનતે અનેક પ્રકારના કષ્ટાનુષ્ઠાન કરીને મેળવેલું ઉત્તમ માનવજીવન ખોઈ નાખે છે અને પરિણામે દુઃખના ભાગી બને છે, માટે બુદ્ધિનો સહયોગ કરીને સંસારની પરિસ્થિતિનો સારી રીતે વિચાર કરો અને જેમ બને તેમ સાચું સુખ તથા સાચો આનંદ મેળવવાને માટે પ્રયત્ન કરો. જ્યાં સુધી તમારી પ્રેમની કે સ્નેહની ભાવના ભૂંસાતી નથી ત્યાં સુધી તમને સાચું સુખ કે સાચો આનંદ મળવાનો નથી, માટે ખોટા સ્નેહથી મુક્ત થઈને આત્મશ્રેય સાધવા ઉદ્યમવાળા થશો કે જેથી કરી નિત્ય સુખ તથા નિત્ય આનંદને પ્રાપ્ત કરીને હમેશાંને માટે પરમ શાંતિ મેળવશો. (સંપૂર્ણ)

ધર્મનું માહાત્મ્ય.

૨૪૩

પ્રાપ્તિ, અભયકુમારને અપૂર્વ બુદ્ધિ, શ્રીશાલિભદ્રને અપૂર્વ ઋદ્ધિ તે પણ ધર્મથી જ પ્રાપ્ત થયેલ છે.

ધર્મથી સમુદ્ર, મેઘ, અગ્નિ વગેરે વશ થાય છે. ચક્રી, વાસુદેવ, બળદેવ, અને પ્રતિવાસુદેવને જે જે રત્નો વગેરે ઉત્તમ સંપદા મળે છે તે પણ ધર્મને પ્રતાપ છે. આરોગ્યતા, સૌભાગ્યપાણું, ધનાઢ્યપાણું, નાયકપાણું, આનંદ અને ઈચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ એ પુણ્યશાળી પુરુષોને આ જગતમાં હંમેશા ધર્મથી જ મળેલ છે.

આદિનાથ પ્રભુની પેઠે આરોગ્યપાણું, વસુદેવની પેઠે સૌભાગ્યપાણું, શાલિભદ્રની પેઠે ધનાઢ્યપાણું, કુમારપાળની પેઠે રાજ્યપ્રાપ્તિ, ક્યવન્ત્રા શેઠની જેમ સૌભાગ્યપાણું, ગૌતમસ્વામીની પેઠે લબ્ધિ, અભયકુમારની પેઠે અસાધારણ બુદ્ધિ, બાહુબળની પેઠે અતુળ બળ ધર્મથી જ પ્રાપ્ત થાય છે. દર વર્ષે વેપારીઓ આ બધું ચોપડામાં પૂજન કરતી વખતે લખે છે, પણ તે વસ્તુ પ્રાપ્ત થવા માટે ધર્મનું યથાયોગ્ય પાલન થતું હોય તો તે તેને મળ્યા સિવાય રહેતું નથી, પરંતુ જ્યાં વ્યાપારમાં ન્યાયથી-પ્રમાણિકપણાથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવારૂપ પ્રવૃત્તિના ઠેકાણા ન હોય (સ્વયં વિચારી લે) ત્યાં ઉપરોક્ત રીતે ધર્મનું કૃણ શી રીતે મળી શકે ?

આ જગતમાં મંગળ દ્રવ્ય અને લાવથી એમ બે પ્રકાર છે. દધિ, દ્વર્વા, અક્ષત, ચંદન વગેરે દ્રવ્ય મંગળરૂપ છે, પણ તેથી અધિક ધર્મરૂપ મંગળ છે. વળી દર્પણ, ભદ્રાસન, સ્વસ્તિક, કળશ, મત્સ્ય, પુષ્પમાળા, શ્રીવત્સ તથા નંદાવર્ત નામના અષ્ટમંગળો પણ દ્રવ્ય મંગળરૂપ છે. વળી પુણ્યશાળી પુરુષોને ત્યાં, દેવપૂજા, ગુરુસેવા, વિવાહ આદિ મહોત્સવ, બંદીઓના જય જય શબ્દો વગેરે મંગળો હંમેશા થાય છે, વળી ઘરના દ્વાર પાસે હાથીઓ બુલે છે, સોનેરી સાજવાળા ઘોડાઓ હણુહણે છે, વીણા, મૃદંગ, શંખ વગેરેના માંગલિક શબ્દો થાય છે તે સર્વ ધર્મનું માહાત્મ્ય છે. સારંગશાહ, સમરશાહ, જગસિંહ શાહ, પેથડશાહ, વસ્તુપાળ, વિમળશાહ, બવડશાહ, બાહડ મંત્રી, આમ રાજા વગેરેને મળેલ ઋદ્ધિસિદ્ધિ ધર્મનું કૃણ જ બતાવે છે. ધર્મ ઘણા પ્રકારે થાય છે. નાગિલાને તજનાર ભવદેવના લાઈ ભવદત્તની પેઠે લજ્જાથી ધર્મ પણ થાય છે; મેતાર્ય મુનિને હણુનાર સોનીની પેઠે ભયથી, વિતર્કથી ચંડડ્રાચાર્યના શિષ્યની પેઠે ધર્મ થાય છે. સ્થુલિભદ્ર પર માત્સર્ય કરનાર સિંહચુકાનિવાસી સાધુની પેઠે માત્સર્યથી ધર્મ પણ થાય છે. અહંત્વક યતિમાતાની પેઠે અથવા સ્થુલભદ્રના નાના લાઈ શ્રીયકની પેઠે સ્નેહથી પણ ધર્મ થાય છે. સુહસ્તિ મહારાજે પ્રતિબોધેલા દ્રમકની પેઠે લોભથી, બાહુબલીની પેઠે હઠથી, દશાણ્વલદ્ર રાજાની પેઠે અભિમાનથી પણ ધર્મ થાય છે. અહંકારના સંબંધમાં ગૌતમસ્વામી,

“ સાંસારિક સુખ. ”

આ અસાર સંસારમાં રહીને સુખ પ્રાપ્ત કરવા જ્યાં મનુષ્ય પ્રયત્ન જ નથી કરતો ત્યાં શું ? વ્યવહારમાં રહીને પરમાર્થને સાધવો જોઈએ. કલેશ અને કંકાસ માત્ર અજ્ઞાનથી જ ઉત્પન્ન થાય છે. જો આપણે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને શક્તિ-માન છીએ, તો પછી આપણે કલેશ કંકાસને બદલે સાંસારિક ખર્ચ સુખ પણ પ્રાપ્ત કરવાને સમર્થ છીએ.

સિદ્ધસેન દિવાકર, હરિલદ્રસૂરી વગેરેના સંજ ધો પણ બાળવા. નમિ વિનમીની પેઠે વિનયથી, બ્રહ્મદત્ત ચક્રીની પેઠે શૃંગારથી, આભીર તથા આર્યરક્ષિત આચાર્યની પેઠે કીર્તિથી પણ ધર્મ થાય છે, કાર્તિક શેઠની પેઠે દુઃખથી પણ ધર્મ થાય છે. ગૌતમસ્વામીએ પ્રતિબોધેલા પંદરશેઠત્રણ તાપસેની પેઠે કૌતુકથી, ઇલાપુત્રની પેઠે વિસ્મયથી, અભયકુમાર તથા આર્દ્રકુમારની પેઠે વ્યવહારથી અને ભરતચક્રી મહારાજ તથા ચંદ્રાવતંસની પેઠે ભાવથી, કીર્તિ-ધર સુકોશિલાદિકની પેઠે કુલાચારથી પણ ધર્મ થાય છે. જંબૂસ્વામી, ધનગિરિ, વજ્રસ્વામી, પ્રસન્નચંદ્ર તથા ચિલાતીપુત્રાદિકની પેઠે વૈરાગ્યથી, ગજસુકુમાળ, કુરગડુ મુનિ, વીર પ્રભુ, પાર્શ્વનાથ પ્રભુ, ખંધક મુનિ આદિકની પેઠે ક્ષમાથી ધર્મ થાય છે. સુદર્શન શ્રેષ્ઠી, મલ્લિપ્રભુ, શ્રીનેમિનાથજી, સ્થુલિલદ્રજી, સીતા, દ્રૌપદી, રાજમતી આદિકને શિયલથી ધર્મ થાય છે. શ્રેણિક રાજ, નારાયણ, વિક્રમ રાજાદિકને સમ્યક્ત્વથી ધર્મ થાય છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, જીવદેવસૂરિ, કાલિકાચાર્ય, જીવપ્રભસૂરિ, વિષ્ણુકુમાર, યશોદેવસૂરિ, આર્યખપૂટાચાર્ય, બખ્ખાલદ્વીસૂરિ પાદ-લિપ્તસૂરિ, ધર્મધોષસૂરિ, માનદેવસૂરિ, માનતુંગસૂરિ, હરિલદ્રસૂરિ આદિકને પ્રભાવિકપણાથી ધર્મ થાય છે. સર્વ પ્રકારે કોઈપણ પ્રકારે કરેલો ધર્મ મહા-લાલકારી થાય છે.

સાંભળેલો, દીઠેલો, કરેલો, કરાવેલો અને અનુમોદેલો ધર્મ સાત પેઠી સુધી પવિત્ર કરે છે એમ શાસ્ત્રકાર મહારાજ જણાવે છે.

ઉત્તમ કુળમાં જન્મ, અનેક પ્રકારની વિભૂતિ, પ્રિય સજ્જનોનો સમાગમ, સુખની શ્રેણીઓ, રાજ્યકુળમાં મોટાઈ અને નિર્મળ યશ એ સર્વ ધર્મરૂપી વૃક્ષના ફળ છે, છેવટે મોક્ષપ્રાપ્તિ પણ તેનાથી થાય છે માટે મનુષ્યજન્મમાં તેનું આરાધન કરવું.

સં. આત્મવલ્લભ.

સાંસારિક સુખ.

૨૪૫

વળી આ જગત મિથ્યા છે, જગતના સર્વેય પદાર્થો નાશવંત છે, વસ્તુ માત્ર પૌદ્ગલિક છે. તેથી કેઈ વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય તોયે શું ? અને ના પ્રાપ્ત થાયે તો શું ? તેનો હર્ષ કે શોક એ અજ્ઞાન જ ગણી શકાય. ખરો આનંદ તો જ્યારે હૃદયમાં સારી શાન્તિ પ્રગટ થાય છે, ત્યારે જ ખરો આનંદ-સુખ પ્રાપ્ત થયું ગણાય છે. જ્યારે આપણે આપણા સ્વરૂપનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકીએ ત્યારે જ આપણને ખરો આનંદનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યાં સુધી અંતરની શાન્તિ પ્રાપ્ત થતી નથી, ત્યાં સુધી જે ખરો આનંદ છે, તેનું જ્ઞાન થતું નથી.

મનુષ્યે વ્યવહારમાં જ રહીને પોતાને જે કાર્ય કરવાનું છે, તે કાર્ય અવશ્ય કરવું જ જોઈએ. તે કાર્ય પોતાનું જ છે, એમ સમજવાની આવશ્યકતા હોવી જોઈએ. પાણી માત્ર પોતાના આત્માવત્ છે, એવો જ્યારે આપણને ખ્યાલ આવે છે, ત્યારે જે આત્માનો પ્રેમ સર્વે પ્રાણી માત્ર પ્રતિ દર્શાવાય છે એને ત્યારે જ ખરો આનંદ પ્રાપ્ત થયો માની શકાય.

ઉપરોક્ત જ્ઞાન મનુષ્યને પ્રાપ્ત થયા બાદ સર્વે મનુષ્યનો જગતનો મિથ્યા મોહ, માફ-તાફ એવો અહંકાર નાશ પામે છે. કેઈ વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય તો તે વસ્તુ પોતાની છે, એવો મિથ્યા મોહ રહેતો નથી, તેમજ એક વસ્તુનું અસ્તિત્વ થતાં તે વસ્તુ પોતાની ન હતી; તો પછી તેનો શોક શા માટે કરવો ? એ પ્રમાણે આપણો આત્મા માને તો જ હુઃખ થતું નથી. હુઃખ માત્ર મમત્વમાં જરૂર હોય છે.

આપણે જે કાર્ય કરીએ છીએ તે સુખ તેમજ હુઃખ બંનેને અર્પનારાં છે. પ્રથમ મનુષ્ય પોતાની વર્તણૂક ન સુધારી શકે ત્યાં સુધી પોતે આગળ ન જ ધપી શકે ! આચારવિચાર સુધરે તો માટે સદા ઉચ્ચ વિચારોનું સેવન કરવાની આવશ્યકતા ગણાય જ. વ્યવહારમાં પણ આપણને તેમજ અન્ય જનોને આનંદ મળે તે જ પ્રમાણે વર્તન ચલાવવું જોઈએ. જ્યાં સુધી આપણામાં પરમાત્માના અંશો ઉતરી શકતાં નથી, ત્યાં સુધી મનુષ્યોમાં સદ્વર્તનનાં વિચારો આવતાં નથી. આપણે જે કાર્ય કરીએ છીએ, કરવાના છીએ, તે કાર્ય ઉપર બહુ જ મંથન કરી, ત્યારપછી તે કાર્યનો અમલ કરવો જોઈએ; જેથી અન્યને તે કાર્ય અઘટિત ન લાગતાં સુખમય નિવડે, અને આપણને સુખ તથા આનંદ પ્રાપ્ત થાય ! ! !

જે કાર્ય આપણે કરીએ તેનું ફળ આપણે જ ભોગવવાનું છે. તેનું પરિણામ સુખી કે હુઃખી (?) આવશે તે આપણે તે કાર્ય કરતાં, પ્રથમથી જ મંથન કરવું જોઈએ. મનુષ્ય જગતમાં દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાં માટે જન્મ પામ્યાં નથી, પરંતુ ખીજાં અનેક કર્તવ્યો કરવા માટે જન્મ લેવાની તેમને ફરજ પડે છે.

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણે જન્મને પ્રાપ્ત થયાં, વિદ્યાભ્યાસ કર્યો— અને જિંદગીમાં ધન પ્રાપ્ત કરવું છે, એવો ખોટો નિશ્ચય કરીએ તો આપણને શું પુરુષાર્થ પ્રાપ્ત થવાનો છે? જેવું આપણે સાડું-નરસું કાર્ય કરીએ તેવાં જ તેના ખીન્ને ભાગે છે, માટે જેવું કાર્ય કરીએ તેવું જ ફળ પામીએ છીએ.

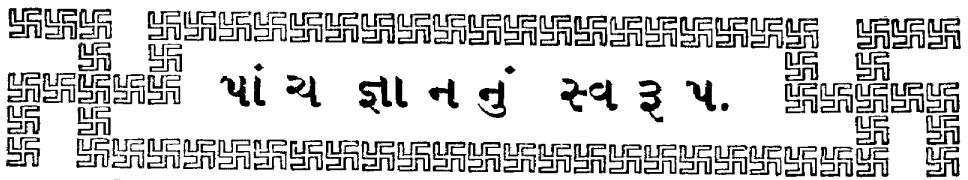
આ મનુષ્ય લવ-જન્મ છે ત્યાં સુધી દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરી સુખ કદાચ અનુભવીએ, પરંતુ ખડું કર્તવ્ય, કે જે, આપણા આત્માને ઓળખવાનું છે, તે જો ન સાધ્યું તો આ જગતમાં જીવ્યા કે ન જીવ્યા બંને સમાન છે. મનુષ્યે સાડું કર્તવ્ય તો પોતાના આત્માને ઓળખવાનું છે, એમ સમજી દરેક કાર્ય કરવું જોઈએ. પોતાના સ્વરૂપને ઓળખી, આ શરીર તે સ્વરૂપવડે જ સાર્થક બનશે એમ ધારી, સર્વે-લોકોએ પોતાનું ખડું સ્વરૂપ જાણવાની આવશ્યકતા છે. જેમ એક નૌકા સમુદ્રમાં તરવાની છે, તેમ મનુષ્ય લવને સંસારરૂપી મહાસાગરમાં તારવાનું છે. તેનો ઉપયોગ સંસારમાં રહીને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવા, વૈભવ ભોગવવા અને સંસારમાં રચ્યા-પચ્યા રહેવા માટે નથી, પરંતુ આપણા ખરા સ્વરૂપનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી, સંસારરૂપી મહાસાગરમાંથી તરી જવાનું છે. જો આપણે તે કર્તવ્ય કરવામાં મનુષ્ય-શરીરનો ઉપયોગ કરીએ, તો એ ઉપયોગ કર્યો ય સાર્થક-અને-જીવ્યા ય સાર્થક ગણી શકાય.

આજે સંસારમાં જ્યાં જોઈશું ત્યાં ઘણા મનુષ્યો દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવામાં જ મોટા ભાગે પોતાના સમયનો વ્યય કરી રહ્યા છે, અને જેમાં કે લય, દુઃખ અને કલેશ જ રહેલો હોય છે. ઘણા યે કુટુંબમાં ભાઈ-ભાઈ, પતિ-પત્ની, સાસુ-વહુ તેમજ આડોશી-પાડોશી પોતાના અજ્ઞાનથી અન્યો-અન્ય ઝઘડા કરવા તૈયાર થાય છે. માત્ર અજ્ઞાન અને આત્માને ન પિછાનવાથી ખડું સુખ તથા આનંદ મેળવી શકાતો નથી.

આ સર્વેનું મૂળ અજ્ઞાન જ છે. જ્યારે પ્રાણી માત્રમાં અપેક્ષા એ ઇશ્વરી-અંશ છે, તો ખીજના દોષો જોવાનું ભૂલી જવું જોઈએ, અન્ય ઉપરનાં દોષો ભૂલી જઈ સર્વ ઉપર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. પ્રેમ અને પરમાત્મા, એ સુખ તથા આનંદના જ મૂળ ચિહ્નો છે.

પ્રેમથી સર્વ કોઈ વશ થઈ શકે છે. આપણે જ્યારે અન્ય પ્રતિ પ્રેમ દર્શાવીએ, તો અન્ય આપણા પ્રતિ પ્રેમ અવશ્ય દર્શાવ્યા સિવાય રહે જ નહિ. પ્રેમવડે સર્વે કોઈ દુશ્મન પણ વશ થાય છે.

ઉપરોક્ત પ્રેમ દરેક મનુષ્યો કેળવી અને ધારણ કરે તો પછી દુઃખ એવો શબ્દ રહેતો જ નથી. જેવું અન્ય પ્રતિ સાડું-નરસું વર્તન, તેવું જ અન્યનું

પાંચ જ્ઞાનનું સ્વરૂપ.

સંશિશ્રુતના ત્રણ પેટા ભેદ-ત્રણ સંજ્ઞાઓ-દીર્ઘકાલિકી
કેમ કરવું ? કેમ થાશે ? ૪૦

અતીત—અનાગત કાળનું ચિંતવન. ૨ હેતૂપદેશિકી-તાત્કાલિક ઇષ્ટ અનિષ્ટ વસ્તુ જાણીને પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિ થાય તે. ૩ ક્ષાયોપશમિક જ્ઞાને કરી સમ્યગ્-દષ્ટિપણું હોય તે ત્રીજી દષ્ટિવાદોપદેશિકી સંજ્ઞા. વિકળેન્દ્રિયને હેતૂપદેશિકી છે અને સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને દીર્ઘકાલિકી છે, તેથી સર્વ આગમમાંહે દીર્ઘકાલિકીએ સંજ્ઞીપણું કહેવાય. તેને લગતું શ્રુત તે સંજ્ઞીશ્રુત. મન રહિતનું શ્રુત તે અસંજ્ઞીશ્રુત. સમ્યગ્દષ્ટિપ્રણીત તથા મિથ્યાદષ્ટિપ્રણીત પણ સમ્યગ્દષ્ટિ પાસે આબ્યું તે સમ્યક્શ્રુત, કેમકે તેને યથાસ્થિત ભાવનો બોધ થાય છે. તેથી ભદ્રું તે મિથ્યાદષ્ટિને હાથ આવેલું હોય તો મિથ્યાશ્રુત દ્રવ્યથકી એક પુરૂષ આશ્રયી ને સાહસપર્યવસિત ને ઘણા પુરૂષ આશ્રયી અનાદિ અપર્યવસિત; ક્ષેત્રથકી ભરત, ઐરવત આશ્રયી સાહસપર્યવસિત અને આશ્રયી મહાવિદેહ આશ્રયી અનાદિઅપર્યવસિત; કાળથકી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી સાહસપર્યવસિત અને નોઉત્સર્પિણી-નોઅવસર્પિણી આશ્રયી અનાદિ અપર્ય-આપણા પ્રતિ સારું-નરસું વર્તન અવશ્ય છે. આપણે સારાં થવું છે, પરંતુ અન્યને તેવી જ રીતે આહવું નથી, તો પછી એ કેવી રીતે બની શકે ?

આ સંસારમાં જ રહીને મનુષ્યો પોતાનાં કર્તવ્યો ઉત્તમપણે આચરે, પ્રાણીમાત્ર પ્રતિ પ્રેમ દર્શાવે, સત્યથી પોતાનું આચરણ સેવે, અને તેનો પાયો મજબૂત કરે તો તેમને માટે આનંદ તથા સુખ પૂરેપૂરું પ્રાપ્ત કરવાને જરાપણુ કષ્ટ નથી.

આપણે પણ જો સંસારિક સુખ તથા આનંદ પ્રાપ્ત કરવાની અભિલાષા સેવતાં હોઈએ તો સદા માટે પરમકૃપાળુ પરમાત્માના ગુણો આપણે ધારણ કરવા જોઈએ.

સર્વદા આપણા આચરણનો પાયો મજબૂત બનાવવો જોઈએ, કે જે આગળ ઉપર ડગમગી ના શકે.

સદા સત્ય ગીતિનું વર્તન એ જ ખરાં સુખ તથા આનંદ ભોગવવાનું સાધન તમને પ્રાપ્ત થશે જ !!!

છોટમ અ. ત્રિવેદી.

વસિત; ભાવથકી ભવસિદ્ધિયા આશ્રયી સાદિસપર્યવસિત અને અભવસિદ્ધિયા આશ્રયી ક્ષાયોપશમિક ભાવે અનાદિઅપર્યવસિત છે. ગમા કહેતાં સરખા પાઠ જ્યાં હોય તે ગમિકશ્રુત (દષ્ટિવાદગત). અગમિક તે અણુસરખા અક્ષર આળાવા જ્યાં હોય તે અગમિકશ્રુત (કાલિકશ્રુતગત). અંગપ્રવિષ્ટ તે દ્વાદશાંગી અંગખાલ્ય તે શ્રી આવશ્યકાદિક. આ સિવાય વીશ ભેદની ગણતરી 'અહત્ક-મ્મ'પ્રકૃતિ થી જાણવી. એ શ્રુતજ્ઞાની દ્રવ્યથી ઉપયોગવંત થકો સર્વ દ્રવ્ય જાણે-દેખે, ક્ષેત્રથી સર્વ ક્ષેત્ર-લોકાલોક જાણે-દેખે, કાળથી સર્વ કાળ જાણે-દેખે, ભાવથી સર્વ ભાવ જાણે-દેખે. તેથી જ સંપૂર્ણ શ્રુતજ્ઞાની તે કેવલી સરખો કહેવાય. શ્રુતકેવલિ કહેવાય છે તે આવા જ્ઞાતાને દ્વાદશ અંગના નામો આ પ્રમાણે—

૧ આચારાંગ, ૨ સુચરણાંગ, ૩ કાણાંગ, ૪ સમવાયાંગ, ૫ લગવતીસૂત્ર, ૬ જ્ઞાતાધર્મ કથા, ૭ ઉપાસગદશા, ૮ અંતગડદશા, ૯ અનુત્તરોવવાર્ધ, ૧૦ પ્રશ્નવ્યાકરણ, ૧૧ વિપાકસૂત્ર, ૧૨ દષ્ટિવાદ, એનો સમુહ તે દ્વાદશાંગી. પ્રથમના અગિયાર અંગોમાં પદોની સંખ્યા અનુક્રમે જમણી જમણી છે. બારમું દષ્ટિવાદ હાલ વિચ્છેદ ગયું છે. તેના (૧) પરિકર્મ (૨) સૂત્ર (૩) પૂર્વાનુયોગ (૪) પૂર્વગત અને (૫) ચૂલિકા, એમ પાંચ પ્રકાર છે. તે મધ્યે ચૌદ પૂર્વનું જ્ઞાન તે પૂર્વગત શ્રુત જાણવું. તેના નામ ને પદસંખ્યા આ પ્રમાણે:—

૧ ઉત્પાદ પૂર્વ એક કોડ પદ, ૨ અગ્રાયણી પૂર્વ ૯૬ લાખ, ૩ વીર્ય-પ્રવાહ પૂર્વ ૭૦ લાખ, ૪ અસ્તિપ્રવાહ ૬૦ લાખ, ૫ જ્ઞાનપ્રવાહ એક ન્યૂન એક કોડ, ૬ સત્યપ્રવાહ એક કોડ ને છ, ૭ આત્મપ્રવાહ ૨૬ કોડ, ૮ કર્મપ્રવાહ એક કોડ ને ૮૦ લાખ, ૯ પ્રત્યાખ્યાન ૮૪ લાખ, ૧૦ વિદ્યાપ્રવાહ એક કોડ દશ હજાર, ૧૧ કલ્યાણ ૨૬ કોડ, ૧૨ પ્રાણાયુ ૫૬ લાખ કોડ, ૧૩ ક્રિયા-વિશાળ ૬ કોડ ને ચૌદ. ૧૪ શ્રી લોકખિંદુસાર સાડાબાર લાખ.

પ્રાય: '૫૧૦૮૮૬૮૪૦' શ્લોકનું એક પદ થાય છે. ચૌદ પૂર્વના અર્થનો વિસ્તાર ઘણો જ છે. એક હાથીપ્રમાણ કાજળના ઢગલાની શાહીથી લખી શકાય તેટલો પહેલા પૂર્વનો અર્થ છે. તેથી જમણો જમણો વિસ્તાર અનુક્રમે ચૌદ પૂર્વનો છે. હાથીનું પ્રમાણ સમજણમાં ઉતારવા સારૂ જતાવેલ છે. નથી તો કોઈએ લખ્યું કે નથી તો કોઈ એટલી શાહી એકઠી કરી લખવાનું. એ માત્ર સ્મૃતિનો વિષય છે. ઉચ્ચ કેટિના જ્ઞાનીઓની સ્મરણશક્તિ એવી તેજ હોય છે.

અવધિજ્ઞાન છ પ્રકારે-૧ અનુગામિ-જે સ્થાને રહ્યાં તે ઉપજ્યું હોય તે થકી અન્યત્ર જતાં લોચનની માફક સાથે આવે તે. ૨ અનાનુગામી-સ્થાન

પાંચ જ્ઞાનનું સ્વરૂપ.

૨૪૯

છાડતાં શૂંખલાખદ્દ દીપકની પેરે સાથે ન આવી શકે. ક્ષેત્રપ્રત્યયી ક્ષયો-પશ્યમને લીધે. ૩ વર્ધમાન-ધણા કાષ્ઠના ફેંકવાથી જેમ અગ્નિ વૃદ્ધિ પામે તેમ પ્રશસ્ત અને પ્રશસ્તતર અધ્યવસાયથી સમયે સમયે અવધિજ્ઞાન વધે. પ્રથમ ઉપજતાં અંગુલને અસંખ્યાતો લાગે ક્ષેત્ર જાણે દેખે, પછી વધતું વધતું યાવત્ અલોકને વિષે લોક જેવડાં અસંખ્યાતાં ખડક દેખે તે. ૪ હીયમાન-પૂર્વે શુભ પરિણામવશે ઘણું ઉપજે પણ પછી તથાવિધ સામગ્રીના અભાવે પડતે પરિણામે કરીને ઘટતું જાય તે. ૫ પ્રતિપાતી-જે સંખ્યાતાં અસંખ્યાતાં યોજન ઉત્કૃષ્ટપણે યાવત્ સમગ્ર લોક દેખીને પણ પડે અર્થાત આંખું જાતું રહે તે. ૬ અપ્રતિપાતી-જે સમગ્ર લોકને દેખીને અલોકને એક પ્રદેશ દેખે અર્થાત આંખું ન જાય તે. હીયમાન તે હળવે હળવે ઘટતું જાય જ્યારે પ્રતિપાતિ સમકાળે સામટું જાય. અવધિજ્ઞાની દ્રવ્યથી જઘન્યપણે અનંતાંરૂપી દ્રવ્ય જાણે દેખે, ઉત્કૃષ્ટપણે સર્વરૂપી દ્રવ્ય જાણે દેખે; ક્ષેત્રથી જઘન્યથી અંગુલનો અસંખ્યાતમો લાગ જાણે દેખે, ઉત્કૃષ્ટપણે અલોકને વિષે લોક જેવડાં અસંખ્યાત ખડક જાણે દેખે, કાળથી જઘન્યપણે આવલિકાનો અસંખ્યાતમો લાગ જાણે દેખે, ઉત્કૃષ્ટતાયે અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી લગી અતિત અનાગત કાળ જાણે દેખે, લાવથી અવધિજ્ઞાની જઘન્યથી અનંતા લવ જાણે દેખે, ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અનંતા લવ જાણે દેખે. એટલે સર્વ લાવનો અનંતમો લાગ જાણે દેખે. વિલંગજ્ઞાન પણ અવધિજ્ઞાનનો જ પ્રકાર છે પણ મિથ્યાત્વીને હોવાથી તેનું નામ વિલંગજ્ઞાન. વળી તે મલીન હોવાથી લાવથી અવળું સવળું જાણે દેખે. અવધિજ્ઞાન થવાના બે રસ્તા છે: દેવ તથા નારકીને લવ પ્રત્યયિકપણાથી અર્થાત તે તે ગતિમાં ઉપજવાથી; જ્યારે મનુષ્ય તથા તિર્યચને શુભ પ્રત્યયિકપણાથી.

મનઃપર્યવ જ્ઞાન-અઠીઢીપમાં જે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય જીવના મનોગત લાવ જાણવાનું સાધન તે. તેના બે ભેદ. (૧) ઋણુમતિ-ઓછું યાને અસ્પષ્ટ જાણવાનું તેમજ પાછા જવાના સ્વભાવ-વાળું જ્ઞાન. (૨) વિપુળમતિ-વિશેષ પ્રકારે શુદ્ધ જાણવાના તેમજ પાછું નહીં જવાના સ્વભાવવાળું જ્ઞાન. ઉદાહરણ-‘અમુકે ઘડો ચિંતવ્યો છે’ એવો સામાન્યપણે મનનો અધ્યવસાય ગ્રહે તે ઋણુમતિ; જ્યારે ‘અમુકે ઘડો ચિંતવ્યો છે, તે દ્રવ્યથી સુવર્ણનો, સુકુમાળ, વળી ક્ષેત્રથી પાટલીપુત્રનો ઇત્યાદિ વિશેષ-ગ્રાહી તે વિપુળમતિ. ઋણુમતિ મનઃપર્યવજ્ઞાની દ્રવ્યથી અનંતાઅનંત પ્રદેશી સ્કંધ જાણે દેખે.-વિપુળમતિ તેહી જ સ્કંધ અધિકેશને વિશુદ્ધપણે જાણે દેખે-(૧) ક્ષેત્રથી ઋણુમતિ હોઈ

રત્નપ્રભાના શુદ્ધક પ્રતર લગે-ઉચું જ્યોતિષના ઉપરતળા લગે-તિસ્થું અઢીદ્રીપમાંહે એટલે અઢીદ્રીપ તથા જે સમુદ્રમાં આવેલ કર્મ-અકર્મભૂમિ-એના અને અંતદ્રીપના સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા જીવોના મનોભાવ જાણે દેખે જ્યારે વિપુળમતિ તેહી જ ક્ષેત્ર અઢી અંગુલ જે અધિકને વળી વિશુદ્ધ જાણે દેખે. (૨) કાળથકી ઋણુમતિ પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ જઘન્યથી, અને ઉત્કૃષ્ઠો અતિત અનાગત કાળ જાણે દેખે, અને વિપુલમતિ તેહી જ અધિકેરો ને વિશુદ્ધતર જાણે દેખે. (૩) ભાવથકી ઋણુમતિ અનંતા ભાવ જાણે દેખે-સર્વ ભાવનો અનંતમો ભાગ જાણે દેખે જ્યારે વિપુળમતિ તેહી જ અધિકેરો ને વિશુદ્ધતર જાણે દેખે. (૪) અવધિજ્ઞાન

મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં તદ્દાવત (૧) અવધિ કરતાં મનઃપર્યવ વિશુદ્ધ વધારે. (૨) ઉભયની ક્ષેત્રમર્યાદા બુદ્ધી બુદ્ધી છે. (૩) અવધિ ચારે ગતિના જીવોને થાય છે જ્યારે મનઃપર્યવ તો મનુષ્ય સંયતને (સાધુને જ) થાય છે. (૪) અવધિ રૂપી દ્રવ્યો અને તેના કેટલાક પર્યાયોને જાણે ત્યારે મનઃપર્યવ અવધિવડે જણાતા રૂપી દ્રવ્યના અનંતમે ભાગે (મનુષ્ય ક્ષેત્રમાં મનપણે પરિણમેલા મનોદ્રવ્યને) જાણે.

કેવળજ્ઞાન-એમાં બીજો પ્રકાર જ નથી. સર્વ દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ અને ભાવ સમકાળે સામટું થકે જાણે દેખે તે માટે સર્વને સરખું હોય. કેવળ એટલે જ શુદ્ધ. તેના આવરણનો નાશ થવાથી અથવા પ્રથમથી જ તેના સર્વ આવરણો નષ્ટ થવાથી તે પૂર્ણ સ્વરૂપે ઉપજે છે. કેવળ એટલે અસાધારણ-તેના સમાન બીજું નહિ એવું. વળી લોકાલોકને વિષે વ્યાપ્ત થવામાં તેને વ્યાપ્તાતને અભાવ છે તેથી નિર્વ્યાધાત અર્થાત્ કેવળ મતિ આદિ ચાર જ્ઞાન રહિત માટે કેવળ એટલે એક જ. જેમ સૂર્યોદયે અંદ્રાદિકનો પ્રકાશ અંતભૂત થાય છે તેમ કેવળ-જ્ઞાનાવરણ ટળે, કેવળ ઉપન્યે મત્યાદિક સર્વ જ્ઞાનનો પ્રકાશ તેમાં સમાઈ જાય છે. ચાર જ્ઞાનનો ઉપયોગ એક સાથે થતો નથી પણ ક્રમે થાય છે જ્યારે કેવળજ્ઞાન-દર્શનનો સમયાંતર ઉપયોગ એક સાથે હોય છે. કેવળ-જ્ઞાની દ્રવ્યથકી રૂપી અરૂપી સર્વ દ્રવ્ય જાણે-દેખે, ક્ષેત્રથકી લોકાલોકના સર્વ ક્ષેત્ર જાણે-દેખે, કાળથકી સર્વ અતિત-અનાગતને વર્તમાનકાળ સમકાળે જાણે-દેખે, ભાવથકી સર્વ જીવ-અજીવના સર્વભાવ જાણે-દેખે અર્થાત્ સંપૂર્ણ વસ્તુઓનું જ્ઞાન હસ્તામલકવત હોય. આ રીતે જ્ઞાનનું સ્વરૂપ વિચાર્યું. ચક્ષુ પર બંધાતા પાટાની માફક એ જ્ઞાનનું જે આચ્છાદન કરે તે જ્ઞાનાવરણ કર્મ. જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર હોવાથી તેના આવરણના પણ પાંચ પ્રકાર.

—(ચાલુ)

અનુ. અભ્યાસી જી. એ.

(ગયે વર્ષે ‘ આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માં પાંચ સકાર એ મથાળા હેઠળ એક લેખમાળા પ્રકાશિત થઈ હતી. તેમાં સહિષ્ણુતા, સેવા, સન્માનદાન, સ્વાર્થ-ત્યાગ અને સમતા એ પાંચ સકારોની ચર્ચા કરવામાં આવી હતી. આ લેખ-માળામાં સત્સંગ, સદાચાર, સંતોષ, સરલતા અને સત્ય પર અનુક્રમે વિચાર કરવામાં આવશે.)

સત્સંગ.

વસ્ત્રાણ્યાપસ્તિલાન્ ભૂમિં ગન્ધો વાત્સયતે યથા ।

પુષ્પાણામધિવાસેન તથા સંસર્ગતા ગુણાઃ ॥

મોહજાલસ્ય યોનિર્હિ મૃદૈર્ભેવ સમાગમઃ ।

અહન્યહવિ ધર્મસ્ય યોનિઃ સાધુસમાગમઃ ॥

તસ્માત્ પ્રાજ્ઞૈશ્ચ વૃદ્ધૈશ્ચ સુસ્વભાવૈસ્તપસ્વિન્નિઃ ।

સદ્ભિશ્ચ સહ સંસર્ગઃ કાર્યઃ શમપરાંયણૈઃ ॥

અર્થાત્ જેવી રીતે કુલ્લોના સંસર્ગથી તેની ગન્ધ, વસ્ત્ર, જળ, તેલ તેમજ ભૂમિને સુવાસિત કરી મૂકે છે તેવી જ રીતે સંસર્ગથી થનાર શુભ પણ્ય પોતાની અસર કરે છે. વિષયાસક્ત મૂઢ પુરુષોને સમાગમ મોહજાળની ઉત્પત્તિનું કારણ છે અને હંમેશાં સાધુમહાત્માઓને સમાગમ કરવો એ ધર્મની ઉત્પત્તિનો હેતુ છે. એટલા માટે જ્ઞાની મહાત્માઓ, અનુભવી વૃદ્ધો, ઉત્તમ સ્વભાવના તપસ્વીઓ અને પરમ શાન્તિ આપનાર સત્પુરુષોનો જ સંસર્ગ રાખવો જોઈએ.

કુસંગ.

મનુષ્યના ઉત્થાન તથા પતનના જેટલા કારણો છે તેમાં સોબત પ્રધાન કારણ છે. સોબત પ્રમાણે મનુષ્યનું મન બને છે અને મન પ્રમાણે જ મનુષ્ય ક્રિયા કરે છે અને ક્રિયા પ્રમાણે જ તેનું ફળ મળે છે. સારા હૃદયનો મનુષ્ય પણ્ય નીચ સોબતથી નીચ મનવાળો બનીને પડે છે અને અસદાચારી મનુષ્ય પણ્ય ઉત્તમ સંગ પામીને અસદાચારથી દૂરીને મહાત્મા બની જાય છે. પરંતુ એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે ખરાગ સોબતની અસર સાધારણ મનુષ્યો પર જેટલી વધારે અને જલ્દીથી થાય છે તેટલી ઝડપથી અને તેટલી માત્રામાં ઉત્તમ સોબતની અસર નથી થતી, કારણ એ છે કે મનુષ્યની પ્રકૃતિ કુદરતી

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રીતે જ અધોગામિની છે, તેથી જેવી રીતે જળ સ્વભાવથી જ નીચે વહે છે તેવી રીતે પ્રકૃતિના ગુણોમાં સ્થિત થયેલો પુરુષ પણ કુદરતી રીતે જ પતનની તરફ જાય છે. એમાં જો કુસંગની સહાયતા મળી જાય છે તો જેવી રીતે ઉપરથી પડતો મનુષ્ય ધક્કો લાગતાં ખૂબ શીઘ્રતાથી નીચે પડી જાય છે તેવી રીતે કુસંગના ધક્કાથી મનુષ્યનું પતન ખૂબ ઝડપથી થાય છે. વિષયોની આસક્તિ, જન્મજન્માંતરના દ્વિષિત સંસ્કાર, વાતાવરણનો પ્રભાવ વગેરે એવા કેટલાય કારણો છે કે જે ઉત્થાનના માર્ગમાં હંમેશાં અડચણ કરે છે એથી સારી સોખતની અસર સાધારણ મનુષ્યો ઉપર ધીમે ધીમે અને ઓછા પ્રમાણમાં થાય છે. પતન તો નિર્બલતામાં, અંધારામાં, અથવા અનાયાસ થઈ જાય છે, પરંતુ ઉત્થાનમાં બળની, પ્રકાશની અને પ્રયાસની આવશ્યકતા રહે છે. પતન ધ્વંસ છે, ઉત્થાન નિર્માણ છે. એટલું તો સૌ જાણે છે કે ધ્વંસ સહજ છે, પરંતુ નિર્માણ અત્યંત કઠિન છે. ધ્વંસમાં જરા જેટલી મદદ પણ ખૂબ કામ કરે છે, પરંતુ નિર્માણમાં મોટી સહાયતાની જરૂર પડે છે. તેથી એટલું કબૂલ કરવું પડે છે કે સાધારણ મનુષ્ય ઉપર કુસંગની અસર ખૂબ શીઘ્રતાથી થાય છે અને સત્સંગની ધીરે ધીરે થાય છે; તેથી કુસંગનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ.

કુસંગથી માત્ર ખરાબ આચરણ અને ખરાબ ભાવવાળા મનુષ્યોનો સંગ જ નહિ સમજવો જોઈએ. ઇન્દ્રિયોનો અને મનનો કોઈપણ વિષય જે આપણા અંતઃકરણમાં દુષ્ટ ભાવ, દુષ્ટ વિચાર અને વિષયો તરફ આસક્તિ ઉત્પન્ન કરીને લગવાનના પવિત્ર માર્ગમાં અડચણ કરનાર નિવડે તેને કુસંગ સમજવો જોઈએ. સ્થાન, અન્ન, જળ, પરિવાર, આડોશીપાડોશી, દશ્ય, સાહિત્ય, આજ્ઞાચના, આજીવિકાનું કાર્ય અને ઉપાસના પદ્ધતિ એ દશ વસ્તુઓ એવી છે કે જે સારી હોય તો આપણા અંતઃકરણને સારું તેમજ ઊંચું બનાવી શકે છે અને ખરાબ હોય તો આપણને ખરાબ બનાવીને પાડી શકે છે. એટલા માટે જે વસ્તુથી જરા પણ પતનની સંભાવના હોય એવી કોઈપણ ચેતન કે જડ વસ્તુને બની શકે ત્યાં સુધી જેવી નહિ, એવી કોઈ વાત સાંભળવી નહિ, એવી કોઈ ચર્ચા ન કરવી, એવા વાતાવરણમાં ન રહેવું, એવું કશું અન્ન ન ખાવું, એવું સાહિત્ય ન વાંચવું, એવું કોઈ આજીવિકાનું કાર્ય ન કરવું અને એવી કોઈ ઉપાસના ન જ કરવી. કુસંગની જેમ જેમ અસર થાય છે તેમ તેમ મનુષ્યની બુદ્ધિ એવીજ થવા લાગે છે; એટલે સુધી કે સાત્ત્વિક પુરુષની બુદ્ધિ કુસંગના પ્રભાવથી રાજસી બનીને સારા નરસા પદાર્થોનો નિર્ણય કરવામાં

પાંચ સંકાર.

૨૫૩

અસમર્થ થઈ જાય છે. એવી રાજસી બુદ્ધિ પર જ્યારે કુસંગનો વિશેષ પ્રભાવ પડે છે ત્યારે તો તે વિપરીત નિર્ણય કરે છે. એવી વ્યવસ્થામાં મનુષ્ય પડેલા જે વાતને ખરાબ સમજતો હોતો તેને સારી સમજવા લાગે છે. પરિણામે તેને પોતાના પતનનો પત્તો નથી લાગતો. ઊલટું એ પતનને જ ઉત્થાન સમજવા લાગે છે અને પછી પ્રયત્નપૂર્વક ખૂબ વેગથી પતનની તરફ આગળ વધે જાય છે.

જો કે વાતાવરણ તેમજ અન્ન જળ વગેરે સંગનો પ્રભાવ ઓછો નથી પડતો, તો પણ તે સૌથી વધારે પ્રભાવ મનુષ્યના સંગનો પડે છે. એટલા માટે સાધારણ તથા મહાત્મા પુરૂષોના સંગને સત્સંગ અને ખરાબ મનુષ્યના સંગને કુસંગ કહેવામાં આવે છે.

એ કુસંગથી શું થાય છે !

(૧) પરચર્યા, પરનિંદામાં પ્રોતિ થાય છે.

(૨) વિષયાસક્તિ અને ભોગકામના વધે છે.

(૩) કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ, મોહ અને મત્સર એ છ આંતરિક શત્રુઓનું બળ વધે છે.

(૪) દંભ, દર્પ, અભિમાન, અસહિષ્ણુતા, અવિવેક, અસત્ય, કાયરતા, નિર્દયતા, હિંસા વગેરે દુર્ભાવ તથા દુર્ગુણોની ઉત્પત્તિ તથા વૃદ્ધિ થાય છે.

(૫) રાગ, દ્વેષ, ઇર્ષ્યા, વાસના તથા અહંકારની વૃદ્ધિ થવાથી અજ્ઞાનનો પડદો વધારે મજબૂત થાય છે.

(૬) બુદ્ધા બુદ્ધા દુરાચાર તથા પાપ વધે છે જેના ફલસ્વરૂપ દુઃખ, દરિદ્રતા, આધિ, વ્યાધિ, નિન્દા, અપમાન, વિષાદ, શોક તથા વારંવાર જન્મ-મરણની પ્રાપ્તિ થાય છે અને ભીષણ નરકયાતનાઓ ભોગવવી પડે છે.

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં શ્રી કપિલદેવ કહે છે કે:—

જે મનુષ્ય નીચ પુરૂષોની સોબત કરીને તેની જેવું વર્તન કરવા લાગે છે, તે તેઓની માફક અંધકારમય નરકમાં જાય છે, કેમકે કુસંગથી સત્ય, પવિત્રતા, દયા, ચિત્તની મનનશીલતા, બુદ્ધિ, લક્ષ્મી, આખરૂ, ક્ષમા, ઇન્દ્રિય-સંયમ અને શૈશ્વર્ય વિગેરે સર્વ ગુણોનો નાશ થાય છે એટલા માટે એવા અશાંત ચિત્ત, મૂર્ખ, ખંડિત બુદ્ધિવાળા, અસાધુ, દુષ્ટ અને સ્ત્રીઓને વશ બનેલા મનુષ્યોનો સંગ ઠીક પછી ન કરવો જોઈએ. બધા પ્રકારના કુસંગોમાં સ્ત્રીઓનો સંગ વિશેષ હાનિકારક છે. એટલા માટે ગીતાજીમાં કહ્યું છે કે:—

બીજાનાં સંગથી એટલા બધા મોહ અને બંધન નથી થતા એટલા યુવતી સ્ત્રીઓનાં સંગથી તથા તેના સંગીઓના સંગથી થાય છે.

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લગવાનની સેવાથી જેઓને આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થઈ છે અને જેઓ યોગની અવસ્થા પર આરૂઢ થવા માગે છે તેઓએ યુવતી સ્ત્રીઓનો સંગ કદાપિ નહિ કરવો જોઈએ. મુમુક્ષુ પુરુષો માટે તો સ્ત્રી એ નરકનું દ્વાર છે. એવી જ રીતે સ્ત્રીઓને માટે પુરુષોનો સંગ હાનિકારક છે. સ્ત્રી પુરુષોના સાથે પરસ્પર આકર્ષણ થાય છે, તેનાથી ચિત્તવૃત્તિઓ દૂષિત બને છે અને પછી બંને આચરણબ્રુષ્ થઈ જાય છે.

વાત એમ છે કે જે કાંઈ વસ્તુથી ચિત્તનું આકર્ષણ ભોગોની તરફ થાય છે તે જ વસ્તુ કુસંગ છે. એટલા માટે શાસ્ત્રકારોએ વિષય સંબંધી વાતચીતથી પણ બચવાની ચેતવણી આપી છે; કેમકે વિષયોની વાતો થવાથી વિષયોનું ચિંતન થાય છે અને એ ચિંતનદ્વારા આસક્તિ, કામના, ક્રોધ, સંમોહ, સ્મૃતિભ્રંશ અને બુદ્ધિનાશ થઈને મનુષ્યોનો સર્વનાશ થાય છે. એટલા માટે અન્ય ગ્રંથ શિવપુરાણમાં કહ્યું છે કે—

વિષયાસક્ત મનુષ્યોની સાથે વાતો કરવાથી મનુષ્ય તરતજ પતિત થાય છે. આચાર્યોએ એ વિષયને સાકરમાં ભેળવેલ મદિરા જેવો વર્ણવ્યો છે.

અને જે લોકોનું આચરણ દૂષિત હોય છે તેઓનો સંગ તો બિલકુલ છોડી દેવાની શાસ્ત્રની આજ્ઞા છે કેમકે—

“એવા પાપી માણસોની સાથે વાતચીત કરવાથી, તેઓને જોવાથી, તેઓનો સ્પર્શ કરવાથી, તેઓની સાથે બેસવાથી, તેઓની સાથે ભોજન કરવાથી અને તેઓની સાથે રહેવાથી તેઓનાં પાપ આપણામાં આવે છે. એટલા માટે ખૂબ જ સાવધાનીથી મનુષ્યોએ કુસંગથી બચીને સત્સંગ કરવો જોઈએ.”

(ચાલુ)

મુનિવિહારની જાણવા જેવી હકીકત

અનેક સ્થળે સમાજ ઉપર ઉપકાર કરતાં કરતાં ખરી અને સખ્ત ગરમીની શુભમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પંજાબ તરફ સતત વિહાર કરી રહ્યા છે. અંભાતના ચોમાસા બાદ કારતક વદિ પના રોજ વિહાર કરી અમદાવાદ, રાંધનપુર, પાટણ, પાલનપુર થઈ મારવાડ થઈ આજ સુધીમાં ૭૧૪ માઇલનો (તા. ૧૦-૫-૩૮ સુધીમાં) વિહાર થઈ ગયો છે અને અંબાલા ૨૮૬ માઇલ દુર (મતોરપુર જયપુરથી ૩૨ માઇલ છે ત્યાંથી છે) ત્યાં પધારવા વિહાર કરી રહ્યા છે. ધન્ય છે ! આચાર્ય મહારાજને અને મુનિધર્મને આ બાબતમાં વિગતવાર પત્ર મળેલ છતાં જોન સમાજને જાણ થતા અને મુનિધર્મ અને આચાર્યમહારાજ પ્રત્યે સ્વાભાવિક પૂજ્યભાવવધે, મુનિધર્મ કેવો છે ? તે જાણે તે માટે આદતી હકીકત જાણાવેલ છે.

વર્તમાન સમાચાર.

કદમ્બગિરિ (જોદાના નેસ):-આચાર્ય વિજયમેમીસૂરીશ્વરજી મહારાજના નેતૃત્વ નીચે અને શરૂ કરવામાં આવેલ અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ વૈ. શુ. ૧૦ના પૂર્ણ

શેઠ માણિકચંદ જ્ઞેયદલાઈ જાપાન.
ભાવનગર.

જમણે અનેક ધાર્મિક ખાતાઓમાં સખાવત કરી છે અને હાલમાં કદમ્બગિરિની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે રૂપિયા આલીસ હજારથી વધારે રકમ ખર્ચનાર ઉદારદિલ શૂદ્રથ. વગેરે કરવાનો આ મહોત્સવ શાંતિપૂર્વક પૂર્ણ થયો છે.

થયો છે. સાડે પે તીર્થ એક અટુલા જંગલમાં આવેલ છતાં મહોત્સવને અંગે દરેક પ્રકારની સગવડો હતી. એમ છતાં મહોત્સવના દિવસે એટલે વૈ. શુ. ૧૧ના પાંચ સાત હજારની માનવમેદની એકત્ર થઇ હતી. અને ભાવનગરવાળા શેઠ માણિકચંદ જ્ઞેયદલાઈ જાપાને બહુ જ ઉદારતાપૂર્વક સારી રકમ ખર્ચી શ્રી નેમનાથ પ્રભુની પ્રતિમાજી બિરાજમાન કરેલ અને બે નૌકારશી ઝાંપે ચોખ્ખા સુકવા સહિત કરી હતી.

મહોત્સવ દરમિયાન હમેશની ક્રિયાઓ સૂરીશ્વરજીના નેતૃત્વ નીચે થતી હોવાથી ઘી તથા રૂપિયાની બોલીની આવક ઘણા મોટા પ્રમાણમાં થઇ હતી.

મહોત્સવ પર આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી, વિજય પ્રતાપસૂરીશ્વરજી, ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મવિજયજી, આચાર્ય શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજીના શિષ્યો આદિ મુનિમહારાજ પધાર્યા હતા.

આશરે એક હજાર પ્રતિમાજીને અંજનશલાકા પ્રતિષ્ઠા

મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજના વ્યાખ્યાનો ભાગ. ૧-૨

કરાંચી જેવા બહોળા વેપાર વસ્તીવાળા શહેરમાં આવા વિદ્વાન મુનિશ્રીનું ચાતુર્માસ મુખ્ય છે. મહારાજશ્રી વિદ્વાન, સમયસૂ અને દર્શનનું ઉચ્ચ જ્ઞાન ધરાવે છે. તેઓશ્રીએ આધ્યાત્મિક ધર્મ ઉપર તથા આચારધર્મ (સાધુધર્મ અને ગૃહસ્થધર્મ) ઉપર જે ભાષાં વ્યાખ્યાનો આપ્યા છે તે આ બે ભાગમાં પ્રકટ થયેલ છે. દરેક વિષયો મનન-પૂર્વક વાંચવા જેવા અને વિદ્વતાપૂર્ણ છે.

વર્તમાન સ્થિતિનું આપણું કર્તવ્ય—એ વિષય ઉપર મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજે ભાષણ કરાંચીમાં આપેલ છે જે સાતમી પત્રિકા રૂપે પ્રકટ થયેલ છે.

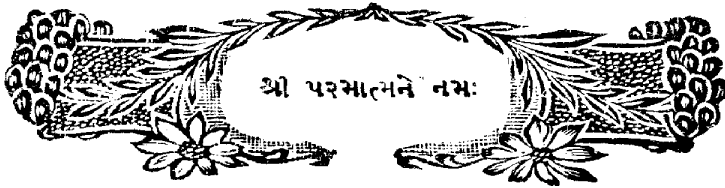
સિંધ સર્વ હિન્દુ પરિષદમાં સભાપતિ તરીકે મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજનું વ્યાખ્યાન સામાજિક અને જૈન દર્શનનું સ્વરૂપ બતાવનાર મનનીય છે.

આ બધા ગ્રંથો પ્રકટકર્તા વીક્રમચંદ તુલસીદાસ મહેતા. કેન્સો હોલ, કરાંચી પ્રથમ ભાગ તથા બીજા ભાગની કિંમત ચાર આના, છ આના.

સુભાષ બાબુ—નું જીવન વૃત્તાંત, લેખક ગુણવંતરાય આચાર્ય પ્રકાશક ગૂર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય અમદાવાદ કિંમત આઠ આના. વિદ્વાન અને દેશ માટે ભોગ આપનાર મહાન પુરૂષોના જીવનમાંથી કેટલીએ પ્રેરણાઓ વાચકને મળી શકે છે. જીવન ચરિત્રોનું વાંચન મનુષ્યોને મહાન પુરૂષ બનાવી શકે છે. પ્રકાશક શ્રી શંભુલાલનો વિવિધ સાહિત્યના પ્રકાશનો માટેનો પ્રયત્ન યશસ્વી છે.

રાજની રાણી—પ્રયોજક રમણીકલાલ જયચંદભાઈ દલાલ પ્રકાશક ગૂર્જર ગ્રંથ કાર્યાલય અમદાવાદ એ ત્રીપુટી નાટક આ લઘુ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. રચના સરલ અને સુંદર છે. કિંમત આઠ આના પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

શ્રીકાન્ત—ભાગ ચોથો. અનુવાદક સુશીલ. પ્રકાશક ગૂર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય-અમદાવાદ. અંગાલી લેખક શરદ બાબુની કૃતિનો આ ગ્રંથ છે. અને તે સુંદર વાર્તા છે. એક તો કૃતિ ઉત્તમ અને તેને ગુજરાતી ભાષામાં ઉતારનાર અનુવાદક અંગાલી ભાષાના પૂરા અભ્યાસી અને સ્વતંત્ર લેખક છે. એટલે તે અનુવાદ પણ સુંદર બન્યો છે. આ ગ્રંથ લાઈબ્રેરીના શણગાર રૂપે અને નવલકથાના વાચકોને રસ ઉત્પન્ન કરે તેવું છે. તરૂણ ગ્રંથમાળાનું આ આઠમું પુસ્તક છે આ ગ્રંથમાળા તરફથી ઉત્તમ પુસ્તકો પ્રગટ થતાં હોવાથી આહલ થવા જેવું છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો રિપોર્ટ.

(સં. ૧૯૯૩ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧ થી આસો વદિ ૦) સુધીનો.)

[...૪૧ મા વર્ષનો...]

આ સભાને સ્થાપન થયાં ૪૨ વર્ષ થયાં છે. આપની સમક્ષ આ ૪૧ મા વર્ષનો રિપોર્ટ, આવકગ્નવક, હિસાબ સાથે રજૂ કરતાં અમોને હર્ષ થાય છે. અત્યાર સુધીમાં ગુરુકૃપાથી અનેક વિદ્યોમાંથી પસાર થઈ આજે તે લોકિકમાં કહેવામાં આવે છે તેમ ૪૨ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો છે તે તેની પ્રૌઢ વય કહી શકાય. આ સભાનો જન્મ થવાનો મૂળ હેતુ પ્રાતઃરમરણીય શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના રમરણુ નિમિત્તે હોવા છતાં, ગુરુભક્તિ ખાસ છે. આ તો મૂળ સ્થાપનાનો હેતુ જણાવ્યો પરંતુ સ્થાપન થયા પછી સભાએ જે ઉદ્દેશ નક્કી કરેલ અને ત્યારબાદ જરૂરીયાત પ્રમાણે તેમાં સુધારોવધારો કરતાં આ સભાને પ્રગતિશીલ બનાવી તેમાં આપ સર્વનો ફાળો છે; તેમ સ્વર્ગવાસી પુણ્યપાદ ગુરુરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવાર મંડળની કૃપા, સહાનુભૂતિ અને કિંમતી સહાય છે. તેથી જ સભાના ચાલતા કેટલાક ખાસ કાર્યોથી તે આપણા સમાજમાં સારી પ્રતિષ્ઠા પામેલ છે.

સભાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્ય કરવાની પદ્ધતિ, યોગ્ય વ્યવસ્થા, કરકસરવાળો વહીવટ, બહોળા પ્રમાણમાં વાંચનનો લાભ જનસમાજને આપનારી ફ્રી લાઇબ્રેરી, અપૂર્વ પ્રાચીન અને અર્વાચીન સાહિત્યનું સુંદર પ્રકાશન અને તેને સ્થિતિ અને સંયોગના પ્રમાણમાં બહોળો પ્રચાર કરવાની વધતી જતી યોજના, 'આત્માનંદ પ્રકાશ'માં આવતા લોકભોગ્ય લેખો, કેળવણીને ઉત્તેજન ગુરુ અને જ્ઞાનભક્તિ વગેરે કાર્યોથી દિવસાનુદિવસ સભાસદોમાં થતી વૃદ્ધિ આ બધા કાર્યો(જેનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન પાછળ આપવામાં આવ્યું છે.) જેથી ગુરુભક્તિ, જ્ઞાનઉદ્ધાર અને સમાજસેવા વગેરે કાર્યની દિવસાનુદિવસ થતી જતી અભિવૃદ્ધિથી આપણને સૌને અંતઃકરણપૂર્વક આનંદ થાય તે સ્વાભાવિક છે.

૨

આ એકતાળીશ વર્ષમાં સભા કેટલી પ્રગતિશીલ બની, કેટલી ગુરુભક્તિ, સાહિત્ય અને સમાજસેવા કરી, તેનું માપ તો જૈન સમાજ કાઢી શકે, છતાં આપણે સૌએ આટલા વર્ષો સુધી સભાની પ્રમાણિકનિષ્ઠાએ સેવા કરી, તેને ઉત્તર બનાવી અને આજ સુધી મુખ્ય કાર્યવાહકોને પ્રેમપૂર્વક સહકાર આપ્યો તેથી તેનું ઉજ્જવળ ભાવી વર્તમાન સ્થિતિવડે જણાય તેથી પણ આ સભાના સર્વ માનવતા સભાસદોને આનંદ, ગૌરવ અને અભિમાન લેવા જેવું સ્વાભાવિક અને તે યોગ્ય જ છે.

સભાએ આજ સુધી પોતાની સ્થિતિ અને સંયોગ અનુસાર ગમે તેટલી પ્રગતિ કરી હોય છતાં, ભવિષ્યને માટે જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે, તેમનામાં જ્ઞાનવૃદ્ધિ કેમ વિશેષ થાય, તેને માટે સરતું વાંચન કે ક્ષી વાંચન મળી શકે અને તેમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તેવી જ્ઞાનની પરબો જરૂરીયાત રથજે મંડાવવાની આવી સંસ્થાઓને વિશેષ અને ખાસ ફરજ હોય છે. આ સભાની સ્થિતિ-સંયોગ વધારે અનુકૂળ થતાં સમયને અનુસરી અવસ્ય તેમ કરવાની અભિલાષા રાખે છે.

કાળ પરિવર્તન એટલું બધું થયું છે અને તેની અસર આપણા સમાજ ઉપર પણ વ્યવહારિક અને ધાર્મિક બાબતમાં ઘણી પહોંચી છે. તેની અસર વધારે ન થાય તે પહેલાં જૈન સમાજે બંને બાબતોમાં ધમદ્રષ્ટિ સન્મુખ રાખી સમયને ઓળખી સુધારો-વધારો કરવાની જરૂર છે.

ઉપર જણાવ્યું તેમ સાહિત્યપ્રચાર, ઉદારતાપૂર્વક જ્ઞાનદાન અને ધાર્મિક વ્યવહારિક બંને પ્રકારની કેળવણીની અભિવૃદ્ધિ ને ઉત્તેજન એ મુખ્ય કાર્યો અને કર્તવ્ય આવી સંસ્થાઓના ઉદ્દેશમાં મુખ્ય હોવા જોઈએ. આ સભાની સ્થાપનાનો મૂળ ઉદ્દેશ બીજા કાર્યો સાથે અમુક રીતે તેવો હોવાથી આ ચાલીશ વર્ષમાં ગુરુભક્તિ સાથે તેની વધતી જતી પ્રગતિમાં શું શું કાર્યો કર્યા છે. તે દર વર્ષે રિપોર્ટમાં જણાવવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ તેના ઉદ્દેશો સાચવી કાર્ય કરતાં આ સભા કેટલી વધારે સેવા કરી શકી છે તે હકીકત હવે આ વર્ષના રિપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપની પાસે નીચે પ્રમાણે રજૂ કરીએ છીએ.

ઉદ્દેશ અને હેતુ—આ સભાનું સ્થાપન સં. ૧૯૫૨ના બીજા જોડ શુદ્ધ રના રોજ સ્વર્ગવાસી ગુરુરાજ શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના નામ સ્મરણાર્થે—ગુરુભક્તિ નિમિત્તે કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદ્દેશ—જૈન બંધુઓ ધર્મ સંબંધી ઉચ્ચ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીની વૃદ્ધિ માટે યથાશક્તિ પ્રયાસ કરવા, જૈન ધર્મના અભ્યુપયોગી ગ્રંથો, આગમો, મૂળ, ટીકા, અવચૂરિ તેમજ ભાષાંતરના ગ્રંથો પ્રગટ કરી ભેટ, ઓછા મૂલ્યે કે મુદ્દલ કિંમતે આપી જ્ઞાનનો બહોળો ફેલાવો (સાહિત્યના પ્રચાર) કરી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ તથા સેવા કરવા, એક જૈન વિવિધ સાહિત્યનું જ્ઞાનમંદિર કરવા અને તેનાથી દરેકને સર્વ રીતે લાભ આપવા, ક્ષી (મદત) વાંચનાલય, લાઈબ્રેરીથી જનસમાજને વાંચન પૂરું પાડવા અને અન્ય જૈન લાઈબ્રેરીને યથાક્તિ સહાય કરવા વગેરે અને એવા બીજા જૈન શાસનની સેવાના દરેક કાર્યોમાં યથાશક્તિ ફાળો આપી સ્વપર જ્ઞાનવૃદ્ધિ કરવા વિગેરેથી આત્મોન્નતિ કરવાનો છે.

૩

બ ધારણુ—પેટ્રન સાહેબ, પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને વાર્ષિક મેમ્બરો એમ ચાર પ્રકારનું છે. અને સભાસદ બંધુઓના હક્કો, ફરજ અને સભા તરફથી મળતો આર્થિક, વ્યવહારિક, ધાર્મિક લાભ આ રિપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેને લગતા ધારાધારણુ તેમજ સભાની કાર્યવ્યવસ્થા વિગેરેને લગતા ધારાધારણુ જુદા છપાવેલ છે.

જનરલ કમીટી—કુલ સભાસદો.

(તેમાં દિવસાનુદિવસ થતી જતી વૃદ્ધિ.)

આ સભામાં ચાર વર્ગમાં થઇ સં. ૧૯૯૨ ની આખર સુધી કુલ ૩૬૫) સભાસદો હતા. તેમાં સં. ૧૯૯૩ ના આસો વદિ ૦)) સુધીમાં (ત્રણ સભ્યોનો સ્વર્ગવાસ થયો, ૪૧ નહીં આવવાથી બે સભ્યો કમી થયા અને પંદર સભ્યો નવા વધ્યા જેમાં પેટ્રન સાહેબો ૩ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૧૦૬, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૨૨૪, વાર્ષિક મેમ્બરો ૨૩ *બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો ૭ અને *ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૧૨) કુલ મળી ૩૭૫ સભાસદો છે, જેમાં સ્થાનિક ૧૧૯ તેમજ બહારગામના ૨૫૬ છે, જેઓ શ્રીમંતો, આગેવાનો, વિદ્વાનો અને સાથે કેટલાક ગામના શહેરની પાટ-શાળા, કન્યાશાળા, પુસ્તકાલયો, જ્ઞાનભંડાર, તે ગામના શ્રી સંઘ વિગેરે પણ છે, જે સભાની મહત્વતામાં વધારો કરે છે. સં. ૧૯૯૪ ની સાલમાં પેટ્રન સાહેબો અને કેટલાક નવા સભાસદો આ સાલમાં વધ્યા છે, તેની હકીકત હવે પછીના રિપોર્ટમાં આવશે. નવા થતાં સભાસદોના નામો તે વખતે જ ‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિકમાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

અમારે આનંદપૂર્વક જણાવવું જોઈએ કે અત્યાર સુધીમાં આ સભાના સભાસદોને સભા તરફથી પ્રગટ થયેલા ગ્રંથો વિવિધ સાહિત્યોના પ્રથમથી જ અનેક સંખ્યામાં હજારો રૂપિયાની કિંમતના ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવેલ છે, તેવી રીતે કાષ્ઠપણુ આપી શકેલ નથી. સભાએ ઉદાર ભાવનાથી સભાસદોને ગ્રંથો ભેટ આપવાનું આ કાર્ય શરૂ કરેલ છે તે કાર્ય કાયમ શરૂ જ છે.

*કેટલાક વખતથી ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર અને બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોને વર્ગ સભાએ કમી કરેલ છે.

૪

મેનેજંગ કમીટી

પ્રમુખ.

શેઠ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી.

ઉપપ્રમુખ.

૧ સંઘવી નાનચંદ કુંવરજી.

૨ શાહ દામોદરદાસ દીયાળજી.

સેક્રેટરીઓ.

૧ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

૨ શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ.

૩. શાહ વિક્રમદાસ મૂળચંદ B. A.

ટ્રેઝરર

શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલ.

સભાસદો.

૧. શાહ કૃતેહચંદ ઝવેરચંદ

૬. શેઠ નેમચંદ ગિરધરભાઈ

૨. શેઠ દેવચંદ દામજી

૭. સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ

૩. શાહ ગુલાબચંદ લલુભાઈ

૮. શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ

૪. શાહ જાદવજી ઝવેરભાઈ

૯. ભાવસાર હેમચંદ ગાંડાલાલ

૫. શાહ દીપચંદ જીવજીભાઈ બી.એ.બી.એસ.સી.

કાર્યો.

લાયબ્રેરી-ફ્રી વાંચનાલય—આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગો નીચે પ્રમાણે છે. લખેલી પ્રતોનો ભંડાર પણ જુદો છે. ન્યુસપેપરોમાં દૈનિક, અઠવાડિક, પખવાડિક, માસિક, ત્રિમાસિક થઈ કુલ નાંચ પૂરે) સારા સારા આવે છે. જૈન અને જૈનેતર લાઈબ્રેરી નિરંતર બહોળી સંખ્યામાં લાલ લે છે. કક્કાવારી પ્રમાણે વાચકોની સુગમતા ખાતર તમામ છોકાનું લીસ્ટ પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે. ત્યારબાદ વધેલ પુસ્તકોની પુરવણી કરવાની છે

સંવત ૧૯૯૩ ની આખર સાલ સુધીમાં કુલ પુસ્તકો ૮૮૧૪ શ. ૧૪૬૬૭-૫-૦ ના થયા છે, જે કુલ પુસ્તકો તેની કિંમત સાથે નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલ છે. ત્યારબાદ વધેલા પુસ્તકોની હકીકત હવે પછીના રિપોર્ટમાં આપવામાં આવશે.

વર્ગ ૧ લો જૈન ધર્મના છાપેલા પુસ્તકો કુલ ૨૭૦૬ કિં. રૂ. ૭૫૦૦-૧૭-૦

વર્ગ ૨ જે જૈન ધર્મના આગમે છાપેલા. કુલ ૧૪૩ કિં. રૂ. ૧૧૨૩-૫-૦

૫

વર્ગ ૩ જે નૈન ધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો કુલ ૧૫૨૨. (૧૯૭-૧૩૨૫)
શુમારે પચીશ હજાર રૂપીયાથી વધારે કિંમતની.

વર્ગ ૪ થો સંસ્કૃત છાપેલા અંથો કુલ ૪૦૭ કિં. રૂ. ૧૨૩૮-૮-૦

વર્ગ ૫ મો નીતિ નોવેલ વગેરેના વિવિધ સાહિત્યના હિંદી વગેરે કુલ ૪૦૫૧
કિંમત રૂ. ૫૨૨૧-૭-૬

વર્ગ ૬ થો અંગ્રેજી પુસ્તકો. કુલ ૧૯૫ કિં. રૂ. ૫૦૪-૧૦-૬.

વર્ગ ૭ મો માસિકની ફાઇલ અને દિવાળીના ખાસ અંકો કુલ ૧૧૧૫
કિં. રૂ. ૨૬૨૬-૫-૦

સાતે વર્ગમાં કુલ પુસ્તકો ૮૮૧૪) રૂ. ૧૪૬૬૭-૫-૦ કિંમતના છે. અને ત્રીજા વર્ગની લખેલી પ્રતો ૧૫૨૨ની કિંમત શુમારે પચીશ હજાર રૂપીયા કરતાં વધારેની ગણી શકાય, તે જુદી છે.

લાઇબ્રેરીની સુવ્યવસ્થા માટે યુરોપીયન વિદ્વાનો જરમન પ્રોફેસર સુખ્રીજ સાહેબ, મીસ કોંજે, શ્રી ગાયકવાડ સરકારની સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીના આ. ક્યુરેટર સાહેબ મોતીલાલ આમીન અને આ સભાની વીઝીટ લેવા પધારેલ બનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજના આ. પ્રીન્સીપાલ પ્રોફેસર આનંદશંકર બાપુભાઈ ધ્રુવ સાહેબ અને ભાવનગર સ્ટેટ કાઉન્સીલના પ્રેસીડન્ટ નામદાર પટ્ટણી સાહેબ વગેરે અનેક જાહેર પુરુષોએ આ વ્યવસ્થિત લાઇબ્રેરી માટે જિંયા અભિપ્રાય આપવા સાથે પ્રશંસા કરેલ છે. આ શહેરમાં આવી બીજી જાહેર લાઇબ્રેરી એક પણ નથી. હજી વિશેષ પ્રગતિ માટે પ્રયત્નો શરૂ છે.

૨. સભાનું વહિવટી-નાણા પ્રકરણીય આતું:-સભાનો વહીવટ સહજ રીતે સમજી શકાય તે માટે જુદા જુદા ખાતાઓથી ચલાવવામાં આવે છે, જેથી ઉપજ ખર્ચ જાણવામાં આવી શકે. હિસાબ સરવૈયા સાથે પાછળ આપવામાં આવેલ છે.

૩. નૈન સાહિત્ય પ્રકાશન આતું:-વિવિધ નૈન સાહિત્ય અને જ્ઞાનોદ્ધારના પ્રચાર માટે પ્રાચીન સંસ્કૃત, માગધી, મૂળ ટીકાના અંથો તથા નૈન ઐતિહાસિક અંથો, નૈન આગમો, કર્મવિષયક અંથો, ગુજરાતી ભાષાંતરના અંથો વગેરેનું પ્રસિદ્ધ કરવાનું બહોળી સંખ્યામાં શરૂ રહેલ કાર્ય નીચેનાં પાંચ પ્રકારે સાહિત્ય પુસ્તક પ્રકાશન આતું આ સભા કરે છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ નૈન અંથ રત્નમાળા જેમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, માગધી, મૂળ ટીકાના અંથો પ્રકટ થાય છે.

૨. પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી નૈન ઐતિહાસિક અંથમાળા જેમાં ઐતિહાસિક અંથોનું પ્રકાશન થાય છે.

૬

૩. શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ સીરીઝ-શ્રી શતાબ્દિ મહોત્સવના સ્મરણ નિમિત્તે, જેમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત, પ્રાકૃત થા ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે.

૪. સાધુ સાધ્વીમહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારોને આસ ભેટ માટેનું પ્રકાશન ખાતું.

૫. સભા તરફથી પ્રગટ થતાં સભાની માલીકીના ગ્રંથો તથા જૈન બંધુઓ તરફથી સીરીઝ તરીકે પ્રગટ થતાં ગ્રંથો અને શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટ અપાતા ગ્રંથો. તે સર્વ પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધી ધારા પ્રમાણે ગ્રંથો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે અને અપાય છે.

સભા તરફથી પ્રગટ થતા ગ્રંથો મુદ્દલ કિંમતે કે જોછી કિંમતે, સીરીઝના ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે કિંમતથી અન્યને આપવામાં આવે છે.

અત્યાર સુધીમાં ઉપરોક્ત જણાવેલ ગ્રંથો સભાસદોને ભેટ આપવામાં આવેલ જેથી જોવા ગ્રંથોની તેઓ સાહેબ એક સારી લાયઝેરી કરી શક્યા છે.

અત્યાર સુધીમાં મુનિમહારાજો, જ્ઞાનભંડારો, પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો અને સંસ્થાઓને કુલ મળી રૂ. ૨૦૪૮૦-૪-૦ ની કિંમતના ગ્રંથો તો સભાએ (તદ્દન ફ્રી) ભેટ આપેલા તે જુદા છે. અડધી, અઢપ કે જોછી કિંમતે આપેલા તે જુદા છે. લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધીમાં આપેલા ગ્રંથોની પણ હજારોની સંખ્યાની રકમ થાય છે તે જુદી છે. આ બધું ગુરૂપાથી થતું હોવાથી અમોને આનંદ થાય છે. હવે તેનું જ પ્રકાશન અને ભેટનું કાર્ય સંયોગ પ્રમાણે ચાલુ છે અને ચાલુ રહેશે, જેથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ અને જ્ઞાનભક્તિમાં પ્રશંસા સાથે વધારો થતો જાય છે. શ્રી જનારસ દિંદુ સેન્ટ્રલ કાલેજના આ. પ્રીન્સીપાલ પોદેસર શ્રીયુત્ આનંદશંકર આયુભાઈ ધ્રુવ સાહેબ જેવા સાક્ષરો અને અત્રે રાજ્યની સ્ટેટ કાઉન્સિલના પ્રેસી. સાહેબ નામદાર પ્રભાશંકર પટ્ટણી સાહેબ પધારી સાહિત્ય પ્રકાશનખાતું નજરે જોઈ ધણા ખુશી થયા હતા અને બીજા દિવસે પ્રજ્ઞની જાહેર મીટીંગમાં સભાના પ્રકાશ થતાં પ્રાચીન સાહિત્ય માટે મહેરબાન ધ્રુવ સાહેબે મુક્તકંઠે વખાણ કર્યા હતાં. જેટલા જેટલા પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસીઓ અત્રે આવ્યા છે તેઓ પ્રગટ થયેલ પ્રાચીન સાહિત્ય જોઈ ખુશ થઈ સુંદર અભિપ્રાય પણ લખી ગયા છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ જૈન રત્નગ્રંથમાળા-સં. ૧૯૯૩ ની આખર સાલ સુધીમાં પ્રાકૃત, સંસ્કૃત, મૂળ, ટીકા વિગેરે વિવિધ સાહિત્ય અને આગમોના મળી કુલ ૮૪ ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. નવા ગ્રંથોનું કાર્ય નીચે પ્રમાણે શરૂ છે.

વસુદેવહિંડિનો ત્રીજો ભાગ, બૃહત્ કલ્પસૂત્રનો ત્રીજો અને ચોથો ભાગ, શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત કર્મગ્રંથ પમો તથા છઠ્ઠો તથા શ્રી આત્માકાંતિ પ્રકાશ, ધર્માભ્યુદય (સંઘપતિ ચરિત્ર.) ને મલયગિરિ વ્યાકરણ છપાય છે. એ અને બીજા કાર્યોની યોજના શરૂ છે. હાલ શુભારે એક લાખ સ્લોક પ્રમાણનું કાર્ય સંશોધક...પ્રેસ કોપી અને છપાતું શરૂ છે વગેરે.

૨. શ્રી પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી ગ્રંથમાળાના સાત ગ્રંથો પ્રકટ થઈ

૭

ગયા છે. હાલ તે કામો સંયોગવશાત્ મુલતવી રહેલ છે.

૩. શ્રી આત્મારામજી જન્મ શતાબ્દિ સીરીઝ ગ્રંથમાળા તરફથી ૭ ગ્રંથો છપાઈ ગયા છે. ખીલું પ્રકાશન શરૂ છે. કેટલાક નિર્ણયસાગર પ્રેસ-મુબઈમાં છપાય છે અને ખીમ નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે.

૧. શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨ થી ૧૦ છપાય છે.

૨. ધાતુપારાયણ તૈયાર થાય છે.

૩. વૈરાગ્યકલ્પલતા (યશોવિજયજીકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ હુંદિકા વૃત્તિ) તૈયાર થાય છે.

નીચેના ગુજરાતી ગ્રંથો છપાય છે.

શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (ભાષાંતર) શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત, થોડા વખતમાં પ્રગટ થશે.

ન્યારે ન્યારે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે ત્યારે ત્યારે તેની જાહેર ખર્ચ 'શ્રી આત્મા-નંદ પ્રકાશ'માં અપાય છે અને વધારે સંખ્યા (ચાર-પાંચ) તૈયાર થાય ત્યારે અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને પ્રથમ સૂચના કર્યા પછી ભેટ મોકલવામાં આવે છે.

જૈન ગૃહસ્થો તરફથી પ્રકટ થતી સીરીઝ ગ્રંથમાળા:—

સંવત ૧૯૯૩ સુધીમાં ૧૫ ગૃહસ્થો તથા જાહેનો તરફથી સીરીઝના ધારા પ્રમાણે રકમ આવતા ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે તેની નોંધ અગાઉ આપવામાં આવેલ છે.

ઉપર પ્રમાણે સીરીઝના ગ્રંથો પણ વધારે પ્રમાણમાં પ્રકટ થતાં હોવાથી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ સાથે આ સભામાં થતા લાઇફ મેમ્બરોને પણ જાહેના પ્રમાણમાં તેટલો લાભ મળે છે, જેથી હવે પછી સરતા સાહિત્યનો જાહેના પ્રચાર સભા સંયોગે અનુકૂળ થતાં વિશેષ કરવા અભિલાષા ધરાવે છે.

૪ ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીને ઉત્તેજન—૬૨ વર્ષે (શ. ૩૦૦) જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તરીકે, (શ. ૧૨૫) શ્રી ઉજ્જમખાઇ જૈન કન્યાશાળાને મદદના મળી શુભારે સવાચારશો રૂપિયા અપાય છે. અનુકૂળતાએ વિશેષ આપવા સભાની શુભ આકાંક્ષા છે.

૫ શ્રી ઉજ્જમખાઇ જૈન કન્યાશાળા:—નો વહીવટ આ સભાને તેની કમીટી તરફથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી ધાર્મિક શિક્ષણને સહાય તેમજ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

૬ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ:—માસિક પાંત્રીશ વર્ષથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારો વગેરે આપવામાં આવે છે. અને સારા સારા અનેકવિધ સાહિત્યના ઉત્તમ ગ્રંથો વધારે ખર્ચ કરી, માસિકની આવક કે કમાણીની દરકાર નહિ રાખી ગ્રાહકોને ભેટ અપાય છે, જેની નોંધ તે તે વર્ષે આત્માનંદ પ્રકાશમાં આપવામાં આવે છે.

૮

૭ સ્મારકફંડા:—આ સભા દરતક શ્રીયુત મૂળચંદ નયુલાઇ કેળવણી ઉત્તેજન સ્મારક ફંડ: તેમજ બાબૂ પ્રતાપચંદજી ગુલાબચંદજી રકોલરશીપ ફંડ, તથા કેળવણી મદદ ફંડ અને શ્રીયુત ખોડીદાસ ધરમચંદ નિરાશ્રિત મદદ ફંડ ચાલે છે, જેમાં તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તે તે ખાતામાં સહાયો અપાય છે.

૮ જયંતીઓ:—પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુરાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર, તથા પૂજ્યપાદ ગુરુવર્ય શ્રી મૂળચંદજી મહારાજની માગશર વદિ ૬, શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજીની આસાં શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આ શહેરમાં દેવગુરુભક્તિ-પૂજા-સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દરવર્ષે સભા તરફથી ઉજવાય છે.

૯ સભાની વર્ષગાંઠ:—દર વર્ષે જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવા વિગેરેથી દેવગુરુભક્તિ કરવા સાથે વોરા હઠીસંગ ઝવેરભાઇએ આપેલી રકમના વ્યાજથી તેમજ તેમના તરફથી વધારાના કપડા કરાવેલ રકમના દર વર્ષે આપવામાં આવતા વ્યાજવડે સ્વામીવાત્સલ્ય સહિત ઉજવવામાં આવે છે.

૧૦ જ્ઞાનભક્તિ:—દરવર્ષે સભાના મકાનમાં જ્ઞાનપંચમીને દિવસે જ્ઞાન પધરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

૧૧ આનંદ-મેલાપ:—દર બેસતે વર્ષે જ્ઞાનપૂજન કર્યા પછી દૂધપાટા તે ખાતે આ સભાના પ્રમુખ શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને આપવામાં આવે છે.

૧૨ જૈન બંધુઓને મદદ:—મદદ આપવા યોગ્ય જૈન બંધુઓને સભાને અમુક બંધુઓ તરફથી આવેલી રકમથી તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે આર્થિક સહાય અપાય છે.

૯

મીટીંગનો હેવાલ.

જનરલ મીટીંગ (૧)

સં. ૧૯૯૩ ના માગશર શુદ્ધ ૧૫ સોમવાર તા. ૨૮-૧૨-૩૬

૧. શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સમિતિ મુ'અર્ધ તરફથી ગુજરાતી સાહિત્ય પ્રકાશન સભાને સુપ્રત કરવામાં આવે તો તે કાર્ય સભાએ કરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

૨. સભાની લાઈબ્રેરીનો લાભ લેનારની સંખ્યા વધતી જાય છે જેથી લાઈબ્રેરીની ખુફા વધારે સારી રીતે સચવાય અને પદ્ધતિસર લાભ લેવાય તે માટે ઇસ્યુ થવા સેક્રેટરીએ રજૂ કરેલ ખુફા પદ્ધતિથી ઇસ્યુ કરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો. તે ખુફામાં લાઈબ્રેરીના ધારાધારણુ છપાવી દાખલ કરવી, તે ઇસ્યુ ખુફા સભાના પેટ્રન સાહેબ અને લાઈબ્રેરી મેમ્બરની જોડે ત્યારે ફ્રી અને અન્ય માટે છપામણુની મુદ્દલ કિંમતે આપવી.

૩. સભાના મુનીમ નાનચંદ તારાચંદનો પગાર નહિં વધારતા લાંબા વખતની નોકરી ધ્યાનમાં લઈ તે સભામાં નોકરી કરે ત્યાંસુધી તેની જીંદગીનો વીમો ઉતરાવી દેવાનો જે ઠરાવ થયો હતો તે વીમો ઉતરાવી દીધાની હકીકત જાહેર કરવામાં આવી અને તે પ્રમાણે તેની પાસેથી લખાવી લેવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

૪. પંચાસજી મહારાજ શ્રી સંપત્તિવિજયજી મહારાજનો પાટણુ શહેરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યાં તે માટે દિવગીરીનો ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો અને તે ઠરાવની નકલ પ્રાતઃ-સ્મરણીય પ્રવર્તક મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજને મોકલી આપવા ઠરાવ્યું.

જ...ન...ર...લ મી...ટી...ંગ (૨)

સંવત ૧૯૯૩ ના પોષ શુદ્ધ ૧૧ શનિવાર તા. ૨૩-૧-૧૯૭૭.

૧. સંવત ૧૯૯૨ની સાલનો રિપોર્ટ તથા આવક જવક હિસાબ વાંચી પસાર કરવામાં આવ્યા. અને આત્માનંદ પ્રકાશમાં પ્રકટ કરી વહેંચી દેવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

૨. મુનિરાજશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજે અથાગ પરિશ્રમ લઈ એકઠો કરેલ પુસ્તક-ગ્રંથસંગ્રહ પોતાની હેયાતિમાં સભાને સોંપેલ તે અત્યાર સુધી વીશ વર્ષ સુધી સભાના કચ્છમાં હોવા છતાં તેમના શિષ્ય મુનિશ્રી જશવિજયજી મહારાજ પોતાના દાદાશુરુ પ્રવર્તકજીશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ પાસેથી છૂટા પડતાં તેઓ કોઈની ગમે-તેવી શિખવણીથી તે પુસ્તકસંગ્રહના પોતે માલિક થવા માંગે છે અને તે લેવા સભાને તેમણે નોટીસ આપી છે અને તેમની વતી આવેલ ચાર ગૃહસ્થો વાટાઘાટ કરવા આવ્યા છે. તે હકીકત સેક્રેટરીએ જણાવી અને તે સંબંધી તારપત્રવ્યવહાર અને આ સમુદાયના આચાર્ય મહારાજની આજ્ઞા અને અત્યાર સુધી તે માટેની બનેલી સવ્રણી હકીકત છપાયેલ લખાયેલ વગેરે સેક્રેટરીએ રજૂ કરી, તે બાબતમાં પાટણુ સભાના કારકુન નાનચંદ તારાચંદને મોકલેલ તે હકીકત પણ જણાવી. પાટણુ પ્રવર્તકજી મહારાજની ઇચ્છા અને આજ્ઞા શું છે તે જણાવી વગેરે હકીકત ઉપરથી ચર્ચા થતાં ઠરાવ કરવામાં આવ્યો કે

૧૦

આ બાબતની વાટાઘાટ કરવા પ્રમુખશ્રી, બે સેક્રેટરીઓ, શેઠ નાનયંદ કુંવરજી અને શેઠ દેવચંદ દામજી એ પાંચ સભ્યોની કમીટી નીમવામાં આવી, ઘરમેળે સમાધાન થાય તો પંચાતનામું કરવાનું, પંચ નિમવાનું, પંચના કરાવનો અમલ કરવાનું અને છેવટે આગળ પગલાં ગમે તે જાતના લેવા પડે તો લેવાનું અને તેને માટે થતો કુલ ખર્ચ કરવાની સત્તા આપવામાં આવી.

મેનેજિંગ કમીટી ૧.

(સં. ૧૯૯૩ ના ભાદરવા શુદ્ધ ૨ ને બુધવાર)

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચરણ-વિજયજી મહારાજે શ્રી વડોદરા અને પાટણ શહેરમાં સંવત ૧૯૯૨ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ના રોજ ઉજવાયેલી જૈનાચાર્યશ્રી આત્માનંદ જન્મશતાબ્દિના સ્મારક તરીકે શ્રી આત્માનંદ જન્મશતાબ્દિ સીરીઝદ્વારા સુંદર વિવિધ જૈન સાહિત્ય પ્રગટ કરવાનું હાથમાં ધરી તેનો વહિવટ અને પ્રકાશન આ સભાને સુપ્રત કરેલ જેમાંથી અમુક ગ્રંથ પ્રગટ પણ થયા હતા અને ભવિષ્યમાં ઉચ્ચ કોટીનું સુવિવિધ સાહિત્ય રીતે વિશાળ પ્રચાર કરવાની તેઓશ્રીની ઇચ્છા હતી. દરમ્યાન સંવત ૧૯૯૩ના શ્રાવણ માસમાં યુવાનવયે તેઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થવાથી આ સભા પોતાની સંપૂર્ણ દિલગીરી જાહેર કરે છે. સભાને તેઓશ્રીના અભાવથી ખરેખરી ખોટ પડી છે. જેથી તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરે છે.

આભાર દર્શન.

સંવત ૧૯૯૨ની સાલમાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મશતાબ્દિ ઉજવાઈ હતી તેના સ્મારક નિમિત્તે સદ્ગત મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજે શરૂ કરેલ શ્રી જન્મશતાબ્દિ સીરીઝના અમુક ગ્રંથો આ સભા મારફત પ્રસિદ્ધ થયા પછી દરમ્યાન શ્રી મુનિ મહારાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ પંચતવ પામવાથી તેઓની તે અભિલાષા તેમના મનમાં જ રહી ગઈ, છતાં તેમનું આદરેલું ગુરુભક્તિનું કાર્ય મુલતવી ન રહે તેવી ઇચ્છા આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને થતાં, તેઓશ્રીની ઇચ્છા અને આજ્ઞાને માન આપી સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે તે કાર્ય, આ સભાના ઘણા સાહિત્યના કાર્યો તેઓ સાહેબની હસ્તક હોવા છતાં હાથમાં લીધું. ધન્ય છે સાહિત્યરસિક ગુરુભક્ત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજને! કે જેમણે ગુરુભક્તિનું તે કાર્ય શરૂ રાખી, સભાના નામથી તે સીરીઝ પ્રકટ થતી હોવાથી સભાનું તે ગૌરવ સચવાઈ રહ્યું, જેથી મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનો ઉપકાર આ માટે પણ આ સભા બૂલી શકતી નથી. આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે તેઓના

પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થતાં તે કાર્ય ભવિષ્યમાં પણ ચાલુ રહે તેવી ઇચ્છાથી તે કાર્ય મુનિરાજશ્રી પૂણ્યવિજયજી મહારાજને સુપ્રત કયું અને પ્રકાશન તથા વહીવટ સભા પાસે જ રાખવાનો નિર્ણય કાયમ રહ્યો તેથી તેમની જ પ્રથમથી પણ કૃપા, અને ઉપકાર આ સભા ઉપર હોવાથી આ સભા આચાર્યમહારાજનો પણ આભાર માને છે.

વયોવૃદ્ધ શાંતમૂર્તિ પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની અપૂર્વ કૃપા તો આ સભા સ્થાપન થઈ ત્યારથી જ છે. સભાનું પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશનની શરૂઆત તેઓશ્રીની કૃપાવડે જ તેઓશ્રીના સુશિષ્ય મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી પૂણ્યવિજયજી મહારાજથી જ ઘણા વર્ષોથી શરૂ થયેલ છે. તે હજી સુધી નિયમિત અનેક ગ્રંથોના પ્રકાશનવડે થયા કરે છે અનેક સુંદર, શુદ્ધ પ્રાચીન મૂળ સાહિત્ય સભા તરફથી પ્રગટ થયા કરે છે કે સભાની પ્રતિષ્ઠામાં તેથી ઘણી વૃદ્ધિ થઈ છે. શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ જૈન સાહિત્ય ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવે છે. તેઓશ્રીના અપૂર્વ પ્રયત્નવડે વડોદરા અને છાણીના જૈન જ્ઞાનમંદિરો સુપ્રસિદ્ધ છે. તેઓશ્રીનો પ્રાચીન હસ્તલેખીત ગ્રંથસંગ્રહ પૂર્વાચાર્યોના પત્રો અને ઐતિહાસિક લેખો, જૈન ચિત્રકળા વગેરેનો સંગ્રહ પણ આહલાદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. પોતાના જીવનમાં પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્યોના સહકારવડે લીંમડી પાટણ વગેરેના જ્ઞાનભંડારો તપાસી નવું જીવન આપ્યું છે, વગેરેથી તો જૈનસમાજ ઉપરનો તે ઉપકાર નહિ ભૂલી શકાય તેવો છે. પાટણનો ભંડાર તો અતિ પ્રાચીન સંગ્રહવાળો છે. તે પાટણમાં જુદા જુદા સ્થળોએ હોવાથી એક જ સ્થાને ત્યાંના જૈન સંઘની દેખરેખ નીચે વ્યવસ્થિત અને સંરક્ષિત લાંબો વખત રહે તે માટે તેઓશ્રીના અમોઘ ઉપદેશથી ત્યાંના ગૃહસ્થ ઝવેરી હેમચંદલાઈ મોહનલાલની ઉદારતાથી જ્ઞાનમંદિરનું મકાન બંધાય છે. પૂર્ણ થયા પછી તે તમામ ભંડારો ત્યાં એકત્ર થશે. પાટણ જૈનસંઘ ઉપર આ અવર્ણનીય ઉપકાર છે. જૈનસમાજને તે ગૌરવ લેવા જેવો વિષય છે. આ સભાના તો તેઓ શિરછત્ર રૂપ છે. સભાની ઉન્નતિમાં આ ગુરુરાજનો મોટો ફાળો છે, જેથી આ સભા ઉપર તો પરંપરાએ પણ નહિ ભૂલી શકાય તેવો ઉપકાર છે.

સિવાય આ સભાના ચાલતા કોઈ કાર્યમાં આર્થિક કે બીજી કોઈ પણ પ્રકારની સહાય આ વર્ષમાં આપનાર જૈન બંધુઓનો તેમ જ શ્રી “આત્માનંદ પ્રકાશ” ને મળે પણ લેખો વગેરેથી સહકાર આપનાર કોઈપણ જૈન બંધુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે.

શ્રી સભાનું વહીવટી ખાતું.

(સં. ૧૯૯૩ ના આસો વદિ ૦) સુધી)

૧. શ્રી સભા નિભાવ ફંડ.

જ

ઉ

૧૪૫૧) બાકી દેવા હતા.

૬૫૦ વ્યાજ.

૧૫૨) લાઘક મેમ્બરો સ્વર્ગવાસ પામતાં
આવેલ લવાજમનો હવાલો.

૧૬૬૮૧

૧૬૭૭ ખર્ચમાં તૂટતો હવાલો.

૧૫૦૧) બાકી દેવા રહ્યા.

૧૬૬૮૧

૨. સભાસદોની ફી ખાતું.

જ

ઉ

૨૭૭૧ બાકી દેવા હતા.

૭૦૧ વાર્ષિક મેમ્બરોની ફીના.

૬૭૬૧ લાઘક મેમ્બરોની ફીના
વ્યાજના.

૧૩૨૭૧

૩૩૬૧૧૧ મેમ્બરોને માસિક ભેટ મોકલ્યા
તેના ખર્ચનો હવાલો.

૮૦૦૧૧૧ ખર્ચ ખાતાનો હવાલો.

૧૪૦૧૧૧ મેમ્બરોને ભેટનાં પુસ્તકો મોકલતાં
કાર્ડ લખ્યા વગેરેના ખોસ્ટના.

૧૩૦૧૧૧ મેમ્બરોને ભેટના પુસ્તકો મોકલ્યા તે
હિપરાંત પરચુરણ ભેટ અપાયા.

૭૧ મેમ્બરોના લવાજમ ન પતવાથી
માંડી વાળ્યા.

૩૫) બાકી દેવા રહ્યા.

૧૩૨૭૧

૧૩

૩. પહેલા વર્ગના લાઘક મેમ્બર ખાતું.

જ

૧૦૪૦૧) આકી દેવા હતા.
 ૧૦૧) નવા મેમ્બરની શીના.
૧૦૫૦૨)

ઉ

૧૦૫૦૨) આકી દેવા રહ્યા.
૧૦૫૦૨)

૪. બીજા વર્ગના લાઘક મેમ્બર ખાતું.

જ

૧૧૧૫૧) આકી દેવા હતા.
 ૨૦૨) નવા મેમ્બરની શીના.
૧૧૩૫૩)

ઉ

૧૦૦) લાઘક મેમ્બરની શી ન પતી તે
 માંડી વાળ્યા.
 ૧૫૨) મેમ્બરો સ્વર્ગવાસ પામતાં સભા
 નિભાવ ફંડ ખાતે હવાલો.
 ૧૧૧૦૧) આકી દેવા રહ્યા.
૧૧૩૫૩)

૫. ત્રીજા વર્ગના લાઘક મેમ્બર ખાતું.

જ

૩૦૦) આકી દેવા.

ઉ

૬. આત્માનંદ ભવન મકાન ખાતું.

જ

૭૫૭૦૮ લાડાના આબ્યા.
 ૨૧૫૪૬૧૧૧૧ આકી લેણા રહ્યા.
૨૨૩૦૪૦૧૧

ઉ

૨૧૨૬૮૧૧ આકી લેણા હતા.
 ૬૨૧ વીમા ખર્ચ.
 ૨૦૦૧૧૧૧૧ રીપેરીંગ કરાવી ઓટલો ચણાવ્યો
 વિગેરે ખર્ચ.
 ૭૪૨૧૧ બ્યાજના ઉધર્યા.
૨૨૩૦૪૦૧૧

૧૪

૭. આત્માનંદ ભવનની ઉત્તર આબુના નવા મકાનનું ખાતું.

જ

૧૩૦) ભાડાના.
૩૮૫૨૧૧૧ આકી લેણા રહ્યા.
૩૬૮૨૧૧૧

ઉ

૩૭૬૭૧ આકી લેણા હતા.
૧૭૦૧૧ વ્યાજના.
૧૫) વીમો.
૩૬૮૨૧૧૧

૮. શ્રી સાધારણ ખાતું.

જ

૧૪૬) આકી દેવા હતા.
૧૫૭૧૧૧૧ પુસ્તક વેચાણમાંથી ૬ હાંસત્ર.
૩૦૩૧૧૧૧

ઉ

૧૦૭) ૦૧૧૧ પરચુરણ અર્ચના.
૧૬૬૧૧૧૧૧ આકી દેવા રહ્યા.
૩૦૩૧૧૧૧

૯. શ્રી સિદ્ધાયળજી ઉપર શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ (સાધારણ) ખાતું.

જ

૧૪૧૦) આકી દેવા હતા.
૬૩) વ્યાજના.
૧૪૭૩)

ઉ

૬) ગોહીને સંભાળ રાખવાના સં.
૧૯૯૩ની સાલના પગારના.
૧૪૬૭) આકી દેવા રહ્યા.
૧૪૭૩)

૧૦. સૂળચંદભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

૪૧૫) આકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના
બોન્ડના ટ્રસ્ટીઓના નામે છે
તે ઉપરાંત
૬૮૧૧૧૧ વ્યાજના આવ્યા.
૪૮૩૧૧૧૧

ઉ

૬૧૧૧ સ્ટોલરશીપના.
૪૨૨૧ આકી દેવા રહ્યા.
૪૮૩૧૧૧૧

૧૫

૧૧. શ્રી ખોડીદાસભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

ઉ

૨૩૧) બાકી દેવા રા. ૧૦૦૦) ના ખોડના
ટ્રસ્ટીઓના નામે છે તે ઉપરાંત
૬૦૧ વ્યાજના આવ્યા.
૨૬૧૧

૫૦) સાધર્મીભાઈઓને મદદના આપ્યા.
૨૪૧૧ બાકી દેવા રહ્યા.
૨૬૧૧

૧૨. શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

જ

ઉ

૧૦)ના ખેસતા વર્ષના જ્ઞાનપૂજનના.
૩૧૧ જ્ઞાનપંચમીના જ્ઞાનપૂજનના.
૪૪૧ વીમાના કમીશનના.
૧૬૪૩ના પુસ્તકો વેચાણમાંથી હાંસલ રૂ.
૧૪૧ પરચુરણ કસર વિગેરે.
૩૦) વખાર ભાડાના ઉપજ્યા.
૩૨૩૧ના વ્યાજનો વધારો આ સાલનો.
૫૬૦)ના
૫૧૬૭ના બાકી લેણા રહ્યા.
૫૭૮૭ના

૪૬૫૮) બાકી લેણા જ્ઞાનખાતાનો સ્ટોર
-કપાટો વગેરે.
૧૧૨૧ વીમાનો ખર્ચ.
૫૧) વખાર ભાડું.
૧૫૫૩ માસિકો, વર્તમાન પેપરો વગેરે.
લાઇબ્રેરી માટે મંગાવ્યા તેના.
૧૧૫૧ લાઇબ્રેરીના પુસ્તકો ખરીદ કર્યા.
૩૬૧) આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૩ ની ખોટ.
૧૨૫) ઉજ્જવળાઈ કન્યાશાળાને વાર્ષિક મદદ.
૧૨૮) પુસ્તકો સાધુ-સાધ્વી, જ્ઞાનભંડાર
વગેરેને ભેટ આપ્યા
૭૦૧ જાહેર ખર્ચ ખર્ચના
૧૦૧૧ના પેકીંગ તથા પરચુરણ ખર્ચ.
૫૭૮૭ના

૧૩. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૩ નું ખાતું.

જ

ઉ

૩૧૩૧૧ લવાજમ વસુલ થયું.
૩૩૬૧૧ મેમ્બર શી ખાતેથી જમે.
૩૬૧) ખોટના જ્ઞાન ખાતેથી જમે.
૧૦૧૪૧

૭૮૦૧૧૧ છપાઇ, કાગળ, બાઇબીંગ.
૧૬૬) પોસ્ટ ખર્ચ.
૭) પરચુરણ બ્લોક-પટ્ટી વગેરે.
૬૦૧ માસિકના વી. પી. પાછા આવતા પોસ્ટેજ
૧૦૧૪૧

૧૬

સં. ૧૯૯૩ ના આસો વદિ ૦)) સુધી નું સરવૈયું.

જ

ઉ

૧૫૦૧) શ્રી સલા નિભાવ ફંડ ખાતે.	૨૫૩૯૯૮૩૩ મકાન ખાતે લેણા.
૩૫) શ્રી સલાસદોની શી ખાતે.	૨૧૫૪૬૧૩૩ આત્માનંદ ભવન.
૨૩૪૦૩) લાઘક મેઝરોની શી ખાતે.	૩૮૫૨૩૩ ઉતરાદા મકાન.
૧૫૦૧ પેટ્રન	૨૫૩૯૯૮૩૩
૧૦૫૦૧-૧૧૧૦૧-૩૦૦	૫૧૯૭= શ્રી જ્ઞાન ખાતે લેણા.
૨૩૪૦૩	૪૦૫૧) ડેડ સ્ટોક.
૧૯૬૩૩૩૩ શ્રી સાધારણ ખાતું.	૧૧૪૬૧= લાઘકેરીના પુસ્તકો વગેરેના માંડીત્રાળતા ખર્ચ.
૧૪૬૭) શ્રી વિજયનંદસૂરિની જયંતિ ખાતું.	૫૧૯૭=
૪૨૨૧ શ્રી મૂળચંદલાઈ સ્મારક ફંડ.	૧૧૫૩૧૩= શ્રી છપાતા પુસ્તકો ખાતે લેણા.
૨૪૧૧ શ્રી જોડીદાસલાઈ સ્મારક ફંડ.	૮૬૧૨૧= સીરીઝના પુસ્તકો ખાતે.
૧૩૦૪૬૩૩ શ્રી પુસ્તકો છપાવવા ખાતું.	૨૩૬૩૩= આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ડપ ના ખાતે.
૧૬૦૮૬૧= સીરીઝના ખાતાઓ.	૨૧૨૧૧= છાપખાના બુકસેલર્સ વિ. ખાતે.
૯૭૬૧ ૦૧ છાપખાના વગેરે ખાતાઓ.	૨૧૪૨૦) પરચુરણ શરાશી ખાતે.
૬૫૧૭૧૦૧ શરાશી.	૬૬૬૩૩-૨૦૧૮૭) ૦૩૩
૬૨૧૦૩૩= -૨૩૧-૭૫૩૩	૧૨૦૩૩-૪૪૫૩૩
૧૧૭૭૨૩ જયંતિ વિગેરે મદદ ફંડો.	૨૧૪૨૦)=
૬૮૬૬૩	૧૧૩૧ ૦૧ મેઝરો પાસે લેણા.
૪૮૦૦-૧૦૩	૧૫૩૩ શ્રી પુરાંત જળુશો.
૭૫૬૬૫૩૩	૭૫૬૬૫૩૩

૧૭

ડેડ સ્ટોક અને સ્ટોર.

) સંવત ૧૯૯૩ ના આસો વદિ ૦)) સુધીનો)

શ્રી જ્ઞાન ખાતાનો સામાન.

૧૦૦૪) મુનિરાજના ફેટાઓ ઓછલપેષ્ટ
તથા ખીબ નાના મોટા વિગેરે.

૧૨૧૦) લાઘચેરીના પુસ્તકો તથા પર-
ચુરણ સામાન ભરવાના કપાટો
નં. ૧૭.

૪૭૧) વેચાણના પુસ્તકો માટેના મોટા
કપાટો નં. ૪.

૧૫૦) પુસ્તકો ભરવાની પેટીઓ નં. ૫,
છોડ રાખવાની પેટી ૧,
પેપરો રાખવાનું ખાનું, કપાટના
ઢાળીયા-લાકડાનું નકશીદાર ત્રિગુલું
વિગેરે.

૧૩૫) શ્રી ગુરૂમંદિર માટે આરસના
સિંહાસન નં. ૨.

૧૬) કપાટોના તાળા નં. ૪૫.

૯૫) તીજોરી.

૯૭૦) ભરેલા છોડ ૩) તથા રૂપાની
ઠવણી પાકું.

૪૦૫૧)

શ્રી સાધારણ ખાતાનો સામાન.

૧૦૧) મૂળચંદ નથુભાઈનો ઓછલ
પેષ્ટ ફેટો.

૭૫) પરચુરણ ફેટાઓ.

૭૩૨) ખાંડાઓ, ખુરશીઓ, ટેબલો
નાના મોટા ઘડીઆળ, ગાદી-
તકીયા, ફાનસ, જાજમો, ગા-
લીઓ, કાપોંગ પ્રેસ, પાટ,
નામના બોર્ડો, મેજ વિગેરે.

૪૨) ટેબલક્લોથ, ધ્વજપતાકા, કપે-
-રકાબી વિગેરે.

૯૫૦)

કુલ રૂ. ૫૦૦૧)

ઉપર પ્રમાણે સંક્ષિપ્તમાં કિંમત સાથે જણાવેલ છે, પરંતુ વિસ્તારથી તમામ
વિગત સાથે સંવત ૧૯૯૩ ની ખાતાવહીના ચોપડાના પુઠે લખાયેલ છે.

અ.પૂર્વ લાભ

આ સભાના લાઈફ મેમ્બર થવાથી જીવન પર્યાંત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક અને સભાના પ્રકાશિત થયેલ પુસ્તકો દ્વારા પ્રમાણે ભેટ મળે છે. આ લાભ કોઈપણ ગૃહસ્થ, શાળા, પાઠશાળા, પુસ્તકાલય, જ્ઞાનભંડાર વગેરેએ ખાસ લઈને થોડા વર્ષોમાં એક સારી લાઈબ્રેરી કરવા ન ચૂકવું જોઈએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગર.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

આર હજાર શ્લોકપ્રમાણ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક, સુંદર શૈલીમાં આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત સં. ૧૧૩૯ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરલ અને સુંદર ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત, સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આધુનિકીયથી તૈયાર કરી પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણુવા જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર યોગદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જૈન સમાજ અત્યારે તેઓશ્રીના ઉપકાર નીચે છે. તેથી આ પ્રભુનાં જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાંચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ. વધારે લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસેંઠ પાનાનો આ ગ્રંથ મહોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

લખો: શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

નવા પ્રકટ થયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત. રૂ. ૦-૨-૬
- ૨ શ્રી દેવસિરાધ પ્રતિકમણુ " " રૂ. ૦-૧૦-૦
- ૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર " " ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી ભુક. (શ્રી જૈન એન્સાયક્લેશન બોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦
- ૪ શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ. રૂ. ૦-૨-૦
- ૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહ. ચરિત્ર પૂજ સાથે. રૂ. ૦-૪-૦
- ૬ શ્રી વીશ સ્થાનક પદ પૂજ (અર્થ, વિધિ-વિધાન, ચંત્રો, મંડળ વગેરે સહિત). રૂ. ૦-૧૨-૦

પરમાત્માના ચરિત્રો.

(ગુજરાતી ભાષામાં) તૈયાર છે.

- ૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર ૨-૦-૦
- ૨ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
- ૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, જે ભાગમાં ૪-૮-૦
- ૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
- ૫ શ્રી મહાનાર ચરિત્ર (આવતા માસમાં પ્રકટ થશે) રૂ. ૩-૦-૦
- ૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ચોવીશ જિનેશ્વરના સક્ષિપ્ત રસપૂર્વક ચરિત્ર) જૈન પાઠશાળા કન્યા-શાળામાં પઠનપાઠન મટે ખાસ ઉપયોગી. રૂ. ૦-૧૦-૦

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

- ૧ ધર્માભ્યુદય (સંઘપતિ ચરિત્ર)
- ૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
- ૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.
- ૪ પાંચમો જુદો કર્મગ્રંથ.
- ૫ શ્રી વૃહત્કલ્પ ભાગ ૪

Reg. No. B 431.

શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર ત્રીજો ભાગ.

(પ્રથમ ઉદ્દેશ)

(શ્રી ભદ્રમાહુ સ્વામીપ્રણીત સ્વોપજનિર્ધુક્તિ સહિત અને
શ્રી સંઘદાસગણિ ક્ષમાશ્રમણ સંકલિત ભાષ્ય સહિત)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો આ ત્રીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારો અને લિખિત તાડપત્રીય પ્રતો સાથે રાખી અનુપમ પ્રયત્ન સેવી સાક્ષરવર્યો મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે, કે જેમાં કલ્પાધ્યયન ટીકામાં પ્રથમ ઉદ્દેશની પરિસમાપ્તિ કરવામાં આવેલ છે. અમારા પ્રાચીન સાહિત્ય (સંસ્કૃત-પ્રાકૃત)ના પ્રકાશનોમાં પ્રસ્તાવના, નિવેદનો ગુજરાતી ભાષામાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે કે જેથી તે તે ગ્રંથોના અભણ ભાઈઓ વગેરે આમાં શું વિષય છે, સંશોધનકાર્યમાં કેવો પરિશ્રમ સેવી સંપાદક મહાપુરુષો સાહિત્યસેવા અને જૈન સમાજ ઉપર કેવો ઉપકાર કરી રહેલ છે તે માલમ પડે.

આ ગ્રંથમાં આવેલ વિષયો માટે ટીકાકાર મહારાજે તેના સ્થાનદર્શક જે આગમો આવેલ છે તે પ્રમાણેના સ્થાનદર્શક ગ્રંથો અને પ્રકાશકોની નામસૂચિ, વિષયાતુકમ, પાડાંતરો, ટિપ્પણીઓ વગેરે આપી વાંચક, અભ્યાસીવર્ગને માટે સરલ બનાવેલ છે. જ્ઞાનભંડારોના સુંદર શાણગારરૂપ થવા સુંદર શાસ્ત્રીલીપીથી જાંચા, ટકાકે કાગળો ઉપર શ્રી નિર્ણયભાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી સુશોભિત કપડાના બાઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૫-૮-૦ સાડા પાંચ રૂપીઆ. પોસ્ટેજ ભુલું.

વસુદેવહિંદિ-પહેલો અને બીજો ભાગ

રૂ. ૭-૦-૦

બૃહત્કલ્પ-પ્રથમ બીજો અને ત્રીજો ભાગ

રૂ. ૧૫-૮-૦

દેવેન્દ્રસૂરિની ટીકાવાળા કર્મગ્રંથ પ્રથમથી ચાર મુદ્દી રૂ. ૨-૦-૦

માત્ર જુજ ડોળી સીલીકે છે.

ઉપરના ગ્રંથોની ઘણી થોડી નકલો સીલીકે છે માટે જલદી મંગાવો પછી મળવી મુશ્કેલ છે.

લખો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.